№ 44. Poniedziałek, 25 lutego (9 marca) 1874. № 44.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . 9 rsr. „ 6 miesięcy . 4 50 k. „ 3 miesiące . 2 25 k. „ 1 miesiąc . — 75 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą: Na rok . . 12 rsr. „ 6 miesięcy . 6 „ „ 3 miesiące . 3 „ „ 1 miesiąc . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanascie kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 26 lutego (10 marca), — św. Porfirja arch. g.
We środę, 27 lutego (11 marca), — św. Prokopia i Tita.
We czwartek, 28 lutego (12 marca), — św. Wasilija ispow.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 31; zach. o godz. 5 min. 52.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostarczane przez obserwatorjum warszawskie. *Dnia 24 Lutego (8 Marca) 1874 roku.*

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	748.9	+ 2.2	93	poł.-zachodni.
1	748.5	+ 3.1	89	poł.-zachodni.
9	749.0	+ 1.9	77	poł.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 26 lutego (10 marca), — św. 40 Męczenników.
We środę, 27 lutego (11 marca), — św. Konstantego wyzn.
We czwartek, 28 lutego (12 marca), — św. Grzegorza pap.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 9.

* W dniu jutrzejszym, we wtorek, 26 lutego (10 marca), w uroczystość rocznicy urodzin Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy Tronu Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza, odprawione będą nabożeństwa solenne w warszawskiej katedrze prawosławnej o godzinie 11 z rana i w kościele katedralnym św. Jana o godzinie 9 ½ z rana.

JW. jenerał-gubernator warszawski raczy znajdować się na nabożeństwie w katedrze prawosławnej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Przez Najwyżej zatwierdzoną 9 stycznia roku bieżącego uchwałę Rady Państwa postanowione zostało:

I. Istniejące w m. Rydze gimnazjum miejskie przekształcić z pięcioklasowego na siedmioklasowe, z zaliczeniem całej sumy, potrzebnej na jego utrzymanie, w ilości dziewiętnastu tysięcy czterystu pięćdziesięciu rubli rocznie, na rachunek funduszów m. Rygi i z zachowaniem następujących przepisów:

1. Wyższe trzy klasy gimnazjum składają się z dwóch wydziałów: gimnazjalnego i realnego.

2. Gimnazjum ma pieczęć z herbem m. Rygi i napisem „Rygskie gimnazjum miejskie."

3. Dyrektor gimnazjum liczy się pod względem posady w V klasie, a pod względem munduru w V kategorji, pomocnik dyrektora pod względem posady w VI klasie, a pod względem munduru w VI kategorji, jedenastu starszych nauczycieli pod względem posady w VIII klasie, a pod względem munduru w VIII kategorji, trzej młodsi nauczyciele pod względem posady w IX klasie, a pod względem munduru w IX kategorji, nauczyciel rysunków pod względem posady w X klasie, a pod względem munduru w X kategorji, lekarz pod względem posady w VIII klasie, a pod względem munduru w VIII kategorji, pisarz pod względem posady w X klasie, a pod względem munduru w X kategorji, oficjalista kancelaryjny pod względem posady w XIV klasie.

4. Dyrektora, nauczycieli, lekarza i pisarza gimnazjum wybiera Miejska Komisja Szkolna, a zatwierdza na posadach: dyrektora—Minister Oświecenia Publicznego, zaś wszystkich innych—Kurator Dorpackiego okręgu naukowego.

5. Wszyscy służący przy gimnazjum korzystają z takich praw służbowych, jakie są nadane zajmującym takie same posady w innych gimnazjach Dorpackiego okręgu naukowego. Emerytury i jednorazowe wsparcia służącym przy tem gimnazjum wypłacają się na tych samych podstawach, jak w innych gimnazjach Dorpackiego okręgu naukowego, tylko nie ze skarbu, lecz z funduszów m. Rygi.

6. Dyrektor, starsi i młodsi nauczyciele i nauczyciel rysunków, po przesłużeniu dziesięciu lat, otrzymują z funduszów miejskich dodatki do płacy etatowej: dyrektor w ilości stu rub., starsi nauczyciele po pięćdziesiąt rub., a pozostali po czterdzieści rub. rocznie. Pomienione dodatki wypłacają się im w takiej samej wysokości i za każde następne pięciolecie służby przy gimnazjum.

7. Wychowańcy gimnazjum, którzy ukończą w niem kurs i otrzymają pochwalne atestata, korzystają z wszelkich praw i przywilejów, nadanych wychowańcom gimnazjów Dorpackiego okręgu naukowego; ci którzy zdadzą zadawalniający egzamin ostateczny w wydziale gimnazjalnym mogą wstępować do wszystkich Uniwersytetów Cesarstwa i na wszystkie fakulteta, a ci którzy zdadzą zadawalniająco ostateczny egzamin w wydziale realnym, mogą wstępować do wyższych szkół specjalnych, zdając jedynie egzamin sprawdzający.

II. Poruczyć Ministrowi Oświecenia Publicznego zatwierdzenie Ustawy i etatu dla Rygskiego gimnazjum miejskiego.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów i uchwały tegoż ostatniego, 14 stycznia roku bieżącego, Najwyżej rozkazać raczył: upoważnić odroczenie do *pierwszego marca tysiąc ośmset siedmdziesiątego czwartego roku* otwarcia czynności Ruskiego Towarzystwa Młynowego (Ustawa którego Najwyżej zatwierdzona została 2-go marca 1873 roku).

Jednocześnie, stosownie do podania założycieli tego Towarzystwa i na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej 20 czerwca (2 lipca) 1873 roku uchwały Komitetu Ministrów (raport do Senatu Rządzącego z 14 lipca 1873 roku N. 3,928) Minister Finansów upoważnił: do liczby założycieli tego Towarzystwa dołączyć caricyńskiego kupca 1-ej gildji Jana Bazylewicza Mielnikowa, a zmarłego pułkowa Romanowa, z liczby założycieli wykreślić.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, 22 lutego w St.-Petersburgu, Jego Królewska Wysokość *Książę Wilhelm-Eugenjusz Wirtembergski*, zaliczony został do 6 Tauryckiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza, w stopniu majora.

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu, 19 lutego r. b.; otrzymał urlop, porucznik Grodzieńskiego pułku huzarów lejb-gwardji *Wrangel*, za granicę, do Niemiec na 28 dni; uwolniony został ze służby, z powodu słabości zdrowia, sztabs-kapitan Nowogieorgiewskiego pułku piechoty *Andrijewski* — w stopniu kapitana, z mundurem i całkowitą emeryturą.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny o urzędnikach cywilnych, w St.-Petersburgu, 17 lutego r. b., awansowani zostali: za wysłużenie lat, buchalter Warszawskiego Ujazdowskiego szpitala wojskowego, radca honorowy *Timiriazjew* — na asesora kolegjalnego, ze starszeństwem od 27 maja 1868 r.; młodszy ordynator tegoż szpitala radca dworu *Tabure* — na radcę kolegjalnego, ze starszeństwem od 19 października 1873 roku; kandydat na posadę klasową Okręgowego Zarządu Inżynierji Warszawskiego okręgu wojskowego *Siemionow* — na registratora kolegjalnego, z mianowaniem nadzorcą gmachów wojskowych w m. Suwałkach; zatwierdzony został w randze radcy honorowego, młodszy lekarz 27-go Witebskiego pułku piechoty *Goldsobel* — z starszeństwem od 23 listopada 1869 r.; przyjęty został do służby, sztabs-kapitan *Morgenstiörn*— do Okręgowego Zarządu Intendentury Warszawskiego okręgu wojskowego na urzędnika do wzmocnienia, z przemianowaniem na sekretarza kolegjalnego; wykreślony został z list, zmarły, naczelny audytor Sztabu wojsk miejscowych Warszawskiego okręgu wojskowego radca dworu *Storkaczenko*.

—

* Przez rozkaz Ministra Dóbr Rządowych, 15 lutego r. b., wykreślony został z list, zmarły urzędnik do szczególnych poruczeń Zachodniego okręgu górniczego w Królestwie Polskiem, radca kolegjalny *Sysolatin*.

—

Ustawa Towarzystwa kolei żelaznej Nadwiślańskiej.

(Najwyżej zatwierdzona 18 listopada 1873 r.)

(*Dalszy ciąg* *).

IV. Prawa i obowiązki akcjonarjuszów.

Wnioski na akcje.

§ 46. Pieniężne wnioski na akcje odbywają się w następujących terminach i w następującym rozmiarze: 10% przy zapisaniu się, 10% nie później jak w tydzień po ogłoszeniu przez oddzielną Komisję do utworzenia Towarzystwa Nadwiślańskiej kolei żelaznej rezultatu zapisów czyli rozkładu i po **) co każde cztery miesiące dopóki suma wniosków na każdą akcję nie uczyni nominalnej jej ceny.

Składane na akcje wnioski przechodzą w całości do Banku Państwa pod zawiadywanie Ministra Finansów. Procenta od tych sum przypadające według przepisów Banku Państwa, zaliczają się na korzyść Towarzystwa.

Świadectwa czasowe.

§ 47. Akcjonarjusze, którzy złożyli dwa pierwsze wnioski i stosownie do § 3 otrzymali czasowe świadectwa akcij, korzystają co do każdego z następnych wniosków z trzymiesięcznego terminu uprzywilejowanego, przyczem obowiązują się zapłacić za opóźniony czas (§ 46) po 1% na miesiąc od sum, mających być złożonemi.

Po upływie terminu uprzywilejowanego czasowe świadectwa na które jakikolwiekbądź wniosek nie został złożony, uznają się za umorzone. O świadectwach umorzonych robi się trzykrotne ogłoszenia, a w zamian nich Dyrekcja wystawia na sprzedaż, na rachunek i risico zalegającego akcjonarjusza, nowe czasowe świadectwa na odpowiednią liczbę akcij. Na świadectwa czasowe, wypuszczane w zamian opóźnionych w drugim wniosku kwitów zapisowych (§ 3), Towarzystwo nie później jak w trzy miesiące po pierwszem Ogólnem Zebraniu, składa do Banku Państwa sumy przypadające za zaległe wnioski.

Prawo posiadania czasowych świadectw przyznaje się osobie, na imię której świadectwo zapisane jest w książkach Towarzystwa.

Wnioski składane przez zapisanych zaznaczają się na świadectwach czasowych. Do czasu wymiany czasowych świadectw na akcje, procenta wypłacane akcjonarjuszom także zaznaczają się na świadectwach.

§ 48. Akcje wydają się akcjonarjuszom Towarzystwa w zamian ich czasowych świadectw, po opłaceniu ceny nominalnej (§ 46) akcij, które potem uznają się za spłacone całkowicie.

Nominalna cena każdej akcji oznacza się na sto dwadzieścia pięć rubli metalowych.

Akcje wydają się akcjonarjuszom według żądania każdego z nich, imienne lub bezimienne, to jest na okaziciela.

Czas emisji i wzór akcij podlegają zatwierdzeniu Ministra Finansów. Przy każdej akcji wypuszcza się z tym samym numerem arkusz kuponów z talonem, przyczem kupony na dochód poręczony, powinny być oddzielne od kuponów dywidendowych.

Prawo posiadania akcji imiennej przyznaje się osobie, na imię której akcja ta jest zapisana w książkach Towarzystwa.

Prawo posiadania akcji bezimiennej, kuponu i talonu od imiennej lub bezimiennej akcji przyznaje się przez Towarzystwo okazicielowi takowych.

Na umorzenie akcij obraca się część zysków Towarzystwa, odłączana na ten przedmiot na zasadzie § 45.

Coroczny rozmiar i porządek losowania i umarzania akcij oznacza się przez postanowienie Ogólnego Zebrania, za zatwierdzeniem przez Ministra Finansów.

Akcje dywidendowe.

§ 49. W zamian akcij wylosowanych (§ 48) posiadaczom ich wydają się *akcje dywidendowe* imienne lub bezimienne, według żądania każdego akcjonarjusza.

Wzór akcij dywidendowych podlega zatwierdzeniu Ministra Finansów. Przy akcji dywidendowej wypuszcza się za tym samym numerem arkusz kuponów dywidendowych z talonem.

Pod względem przyznania prawa posiadania akcij dywidendowych, i ich kuponów i talonu zachowują się przepisy postanowione w § 48 co do akcij w ogóle.

Udział akcjonarjuszów w korzyściach Towarzystwa.

§ 50. Posiadacze świadectw czasowych imiennych, akcij i akcij dywidendowych uznają się za akcjonarjuszów Towarzystwa.

Akcjonarjusze posiadający *czasowe świadectwa* lub *akcje niewylosowane* korzystają z *całkowitego* udziału w korzyściach Towarzystwa, to jest z prawa otrzymania dochodu poręczonego i dywidendy od akcij i prawa udziału, odpowiednio ilości posiadanych przez nich akcij, w rozdziale sum, mogących pozostać na korzyść Towarzystwa przy objęciu kolei w posiadania przez Rząd, stosososwnie do 69—72.

Akcjonarjusze posiadający *akcje dywidendowe* uczestniczą w następującej mierze w korzyściach Towarzystwa: z eksploatacji— wyłącznie w rozdziale dywidendy (§ 45); w rozdziale remanentu mogącego pozostać z kapitału zakładowego po ukończeniu budowy kolei (§37)—na równi z innemi akcjonarjuszami; w majątku zaś i kapitale Towarzystwa, mogących pozostać na jego korzyść przy objęciu kolei w posiadanie przez Rząd, na zasadzie §§ 69—72, posiadacze akcij dywidendowych uczestniczą w równej mierze z innemi akcjonarjuszami, dopiero po odtrąceniu z wartości pomienionych majątku i kapitałów, sumy potrzebnej na umorzenie wszystkich nieumorzonych do tego czasu akcij Towarzystwa.

Przyjmowanie akcij Towarzystwa na kaucje w entrepryzach rządowych.

§ 51. Akcje Towarzystwa niewylosowane, przyjmują się na kaucje w umowach ze skarbem. Cenę na przyjmowanie tych akcij na kaucje oznacza Minister Finansów.

Wskazanie miejsc wypłaty dochodu od akcij.

§ 52. Poręczony dochód i dywidenda od akcij i świadectw czasowych, oraz dywidenda od akcij dywidendowych, wypłacają się w miejscach oznaczonych na kuponach akcij i świadectw czasowych.

Przechodzenie na własność Towarzystwa sum nie żądanych przez akcjonarjuszów.

§ 53. Procenta poręczone, dywidenda i sumy podlegające wypłacie za akcje umorzone, nie zażądane przez akcjonarjuszów w ciągu dziesięciu lat od dnia wyznaczonego na wypłatę tych sum, przechodzą na zupełną własność Towarzystwa, z wyjątkiem wypadków, kiedy akcje znajdują się w posiadaniu nieletniego, albo kiedy o posiadanie akcij wynikł proces przed upływem dziesięciu lat od powyżej wskazanego terminu. W tym ostatnim wypadku pomienione sumy wypłacają się na mocy wyroku sądowego.

Towarzystwo w żadnym wypadku nie wypłaca procentów od sum podlegających wypłacie jako dochód poręczony, dywidenda i za umorzone akcje, niewziętych w swoim czasie przez akcjonarjuszów:

Prawa akcjonarjuszów na Ogólnych Zebraniach.

§ 54. Każdy akcjonarjusz, to jest każdy posiadacz świadectwa lub akcji, tak nieumorzonej, jak i dywidendowej, ma prawo do znajdowania się na Ogólnych Zebraniach i brania udziału w jego zatrudnieniach i rozprawach tak osobiście, jak i przez pełnomocnika, lecz w postanowieniach Ogólnego Zebrania uczesniczą tylko akcjonarjusze posiadający prawo głosu.

Każde trzydzieści akcij dają prawo do jednego głosu, ale jeden akcjonarjusz nie może mieć na mocy swych akcij więcej nad taką liczbę głosów do której daje prawo posiadanie $^1/_{10}$ części całego akcyjnego kapitału Towarzystwa, licząc przytem po jednym głosie na każde 30 akcji. Akcjonarjusze posiadający mniej niż trzydzieści akcij mogą łączyć takowe dla posiadania prawa głosu, a w takim razie reprezentant pomienionych akcjonarjuszów posiada liczbę głosów, odpowiednią ilości reprezentowanych przezeń akcij.

Ustąpienie prawa głosu, dla udziału w postanowieniach Ogólnego Zebrania, dokonywa się za pomocą pełnomocnictwa, udzielanego na prostym papierze, przyczem podpisy na pełnomocnictwach, nie znane Dyrekcji, powinny być w właściwy sposób poświadczone.

Uwaga 1-a. Powyższy przepis o liczbie akcij, dającej prawo głosu, sciąga się i do posiadaczy świadectw czasowych i akcij dywidendowych.

Uwaga 2-a. Jeżeli Rząd nabędzie akcje przy zapisywaniu się, to uczestniczy w decyzjach Ogólnego Zebrania w liczbie głosów, mających się do liczby głosów obecnych akcjonarjuszów jak suma akcij należących do Rządu, ma się do sumy wszystkich pozostałych akcij Towarzystwa. Oprócz tego, Rząd na równi z innemi akcjonarjuszami, korzysta z wszystkich praw, połączonych z posiadaniem akcij Towarzystwa.

V. Zarząd.

Dyrekcja Towarzystwa.

§ 55. Zarząd sprawami Towarzystwa pod względem budowy kolei i podczas eksploatacji, oraz prowadzenie książek i rachnnków Towarzystwa poruczają się Dyrekcji.

Dyrekcja jest przedstawicielem Towarzystwa względem Rządu i osób prywatnych; w skutku tego czynności Dyrekcji, dokonane w granicach praw, nadanych jej prawa ogólne i niniejszą Ustawę są obowiązujące dla Towarzystwa.

Jako pełnomocnik Towarzystwa, Dyrekcja działa bez szczególnej od niego plenipotencji, korzystając oprócz tego z prawa wybierania ze swej strony pełnomocników, zaopatrując ich w prawną plenipotencję, na ogólnej podstawie.

Miejsce pobytu Dyrekcji oznacza Ogólne Zebranie za zatwierdzeniem Ministra Dróg Komunikacji. Dyrekcja w swoim czasie obwieszcza o miejscu swego pobytu za pomocą trzykrotnego ogłoszenia.

Dyrekcja ma pieczęć z napisem „Dyrekcja Towarzystwa kolei żelaznej Nadwislańskiej."

Granice pełnomocnictw Dyrekcji określone są przez niniejszą Ustawę, prawa ogólne i postanowienia Zebrań Ogólnych, o ile te ostatnie nie będą przeciwne, niniejszej Ustawie i prawom ogólnym.

Atrybucje Dyrekcji.

§ 56. Atrybucje Dyrekcji są następujące: a) prowadzenie wszystkich spraw, odpowiednich celowi Towarzystwa; b) określenie przepisów i porządku wewnętrznego urządzenia wszystkich wydziałów zarządu Towarzystwa; c) układanie ogólnego rocznego budżetu przychodów i rozchodów Towarzystwa i przedstawianie takowego na zatwierdzenie Zebrania Ogólnego i Ministra Dróg Komunikacji; d) odbiór wpływających sum i wydatkowanie ich w granicach nadanych jej praw i zatwierdzonego przez Zebranie Ogólne i Ministra Dróg Komunikacji budżetu; e) zatwierdzanie w takich samych granicach obrachunków Towarzystwa z kontrahentami i upoważnianie do wypłat za takowemi; f) oznaczenie, stosownie do Ustawy, rozmiarów sum, potrzebnych na wypłatę procentów, umorzenia i dywidendy od akcij, oraz na utworzenie kapitału zapasowego i na obrachunki z Rządem z długów Towarzystwa; układanie corocznych raportów i sprawozdań z prowadzenia spraw Towarzystwa i z przychodu i rozchodu sum należących do tego ostatniego, oraz układanie bilansu wszystkich rachunków Towarzystwa; g) roztrząsanie projektów i budżetów robót budowlanych i reperacyjnych i zawieranie kontraktów i umów na budowle, roboty i na nabycie przedmiotów na potrzeby i materjałów wszelkiego rodzaju: podczas budowania kolei — w granicach zatwierdzonego wykonawczego kosztorysu, a podczas eksploatacji — w granicach preliminowania budżetowego i udzielonego przez Ogólne Zebranie pełnomocnictwa; k) układanie umów z innemi kolejami żelaznemi lub z innymi instytucjami i osobami i zawieranie takich umów w przedmiotach nie podlegających, ze względu na ich rodzaj, poprzedniemu zatwierdzeniu Zebrania Ogólnego i Ministra Dróg Komunikacji; i) mianowanie i uwolnianie oficjalistów, okreslanie ich obowiązków i wyznaczanie im płacy z funduszów oznaczonych na tenprzedmiot w budżecie; j) wytaczanie procesów i zawieranie komplanacij w sprawach Towarzystwa—ostatnich w granicach pełnomocnictwa udzielonego przez Zebranie Ogólne, za upoważnieniem Ministra Dróg Komunikacji; k) upoważnianie do uwolnienia kaucji i przedstawianie gdzie należy o cofnięciu aresztów z majątku nieruchomego i ruchomego; l) ustanawianie i zmienianie opłaty za przewóz, z poprzedniem przedstawianiem swych postanowień w tym przedmiocie w właściwych wypadkach. do zatwierdzenia Ministra Dróg Komunikacji; ł) poprzednie rozważanie wszystkich kwestij podlegających roztrząsaniu Zebrania Ogólnego; m) układanie programatu zatrudnień każdego Zebrania Ogólnego, oraz zwoływanie Ogólnych Zebrań akcjonarjuszów; n) dokonywanie wszystkich obwieszczeń w imieniu Towarzystwa, za pomocą trzykrotnego ogłoszenia w *Gońcu Urzędowym* i innych gazetach, według wskazania Ogólnego Zebrania.

Skład Dyrekcji.

§ 57. Dyrekcja Towarzystwa składa się z czterech dyrektorów ze strony akcjonarjuszów i jednego dyrektora, wyznaczonego przez Ministra Dróg Komunikacji.

Dyrektorowie ze strony akcjonarjuszów, wybrani na pierwszem i drugiem Zebraniach Ogólnych, wychodzą z Dyrekcji corocznie po jednym, z kolei, oznaczonej przez wzajemne ich porozumienie lub przez los.

Dla zastąpienia wychodzących dyrektorów kolejne Zebrania Ogólne wybierają nowych. Po wyjściu z Dyrekcji wszystkich dyrektorów wybranych przez pierwsze i drugie Zebrania Ogólne, dyrektorowie wybrani przez kolejne Zebrania Ogólne, wychodzą corocznie,

*) Patrz Nr. 42 *Dzien. Warsz.*

**) Rozmiar ten ma być oznaczony oddzielnie według Najwyższego zatwierdzenia realizacyjnego rozmiaru akcij.

po jednym, zachowując pomiędzy sobą kolej według starszeństwa swego wyboru.

Oprócz dyrektorów, Zebrania Ogólne corocznie wybierają, na jeden rok, czterech zastępców. W razie choroby, nieobecności lub wyjścia z Dyrekcji przed terminem któregokolwiek bądź z dyrektorów, zastępcy zajmują miejsce tych dyrektorów, według większości głosów otrzymanych przy wyborze, obejmując przytem wszystkie prawa i obowiązki dyrektorów. Zastępcy nie sprawujący obowiązków dyrektora, mogą uczestniczyć w posiedzeniach Dyrekcji z prawem głosu doradczego.

Wychodzący dyrektorowie i zastępcy mógą być wybierani na nowo.

W liczbie dyrektorów, wybranych przez akcjonarjuszów lub zajmujących ich miejsce zastępców, co najmniej dwóch członków Dyrekcji powinno być z ruskich poddanych.

Dyrektorowie corocznie wybierają ze swego grona prezesa Dyrekcji. W razie nieobecności, choroby lub wyjścia prezesa Dyrekcji, miejsce jego zastępuje inny członek Dyrekcji, według wyboru pozostałych.

Obowiązki dyrektorów wybranych przez akcjonarjuszów, ustają przed terminem: *a*) w skutku postanowienia Zebrania Ogólnego; *b*) w razie ogłoszenia dyrektora, drogą ustanowioną, za niewypłacalnego dłużnika; *c*) w razie zajęcia przezeń innej posady w Towarzystwie; *d*) w razie przyjęcia przezeń entrepryzy w Towarzystwie lub nabycia jakiejkolwiek bądź pretensji do Towarzystwa.

Porządek prowadzenia interesów w Dyrekcji.

§ 58. Dyrekcja Towarzystwa zbiera się w miarę potrzeby, na wezwanie prezesa, ale w każdym razie posiedzenia Dyrekcji powinny być nie rzadsze jak raz na tydzień.

Posiedzenia Dyrekcji uznają się za ważne, kiedy na nich znajduje się dyrektor z ramienia Ministerstwa Dróg Komunikacji, lub zastępująca jego miejsce osoba i co najmniej trzech dyrektorów ze strony akcjonarjuszów, lub zajmujących ich miejsce zastępców. Decyzje Dyrekcji stanowią się większością głosów obecnych członków Dyrekcji. W razie podzielenia się głosów na równo, głos prezesa daje przewagę.

Żądania sum z instytucij kredytowych, oraz od władz i osób, którym powierzono w depozyt kapitały Towarzystwa, przelew papierów publicznych, udzielanie kwitów z odbioru i cesje dłużnych Towarzystwu sum (oprócz sum z rachunków bieżących), powinny być poświadczone podpisami trzech wybranych przez akcjonarjuszów dyrektorów lub zajmujących ich miejsce zastępców.

Dyrekcja w swoim czasie ogłasza o wszystkich wybranych i ubyłych dyrektorach i zastępcach i oprócz tego w swoim czasie zawiadamia o tem właściwe instytucje kredytowe i władze i osoby rządowe, z dołączeniem podpisów tych dyrektorów i zastępców, którzy są upoważnieni do podpisywania wspomnionych dokumentów pieniężnych.

Rachunkowość, sprawozdania i całą korespondencję Dyrekcji, tak pod względem zarządu koleją, jak i z władzami i osobami rządowemi, oraz wszystkie ogłoszenia prowadzi Dyrekcja w języku ruskim. Rachunkowość prowadzi się w monecie ruskiej.

Książki Towarzystwa zamykają się za każdy ubiegły rok 31 grudnia. Następnie Dyrekcja układa roczne sprawozdanie o przychodach, rozchodach i czynnościach Towarzystwa, bilans jego obrotów, majątku Towarzystwa i wszystkich należności Rządowi od Towarzystwa i oddzielny o tem raport.

Te sprawozdanie, raport i bilans, z wszystkiemi należącemi do nich rachunkami, książkami, dokumentami i anneksami przechodzą do roztrząsnięcia wybranej w tym celu Komisji Rewizyjnej (§ 63), nie później jak w Marcu roku następującego po sprawozdawczym. Zrewidowane sprawozdanie, raport i bilans, wraz z wnioskiem Komisji Rewizyjnej i wyjaśnieniem Dyrekcji, ta ostatnia przedstawia Zebraniu Ogólnemu.

Drukowane egzemplarze listy akcjonarjuszów, sprawozdania, bilansu raportu Dyrekcji, wniosków Komisji Rewizyjnej i objaśnień na takowe Dyrekcji, rozdają się akcjonarjuszom w Dyrekcji przynajmniej na siedm dni przed Ogólnem Zebraniem. Rachunki, dokumenta i aneksa do sprawozdania, raportu i bilansu, które nie weszły do drukowanych egzemplarzy tych ostatnich, oraz książki Towarzystwa otwierają się do rozpatrzenia akcjonarjuszów nie później jak na siedm dni przed Zebraniem Ogólnem.

Wyciąg z rocznych sprawozdań, zatwierdzonych przez Zebranie Ogólne, oraz miesięczne krótkie sprawozdanie o biegu robót i o dochodach i rozchodach podczas eksploatacji, ogłaszają się w swoim czasie przez Dyrekcję w *Gońcu Urzędowym*. Całkowite sprawozdanie roczne Dyrekcja składa Ministerstwom Dróg Komunikacji i Finansów w wskazanej liczbie egzemplarzy. (*d. c. n*).

—

* W № 45 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona 26 stycznia 1874 roku Ustawa Stowarzyszenia Dżuryńskiej cukrowni, które zakłada się dla urządzenia i utrzymania cukrowni, na gruncie koło miasteczka Dżuryna, w powiecie Jampolskim, w gubernji Podolskiej, zadzierżawionym do 1 stycznia 1892 roku przez inżyniera-technologa Mikołaja Teodorowicza Borsukowa, szlachcica Władysława Maciejowicza Jankowskiego i obywatela Józefa Wincentowicza Święcickiego, od obywatelki Wandy Piotrównej Sobańskiej.

Założycielami Stowarzyszenia są: inżynier-technolog Mikołaj Borsukow, szlachcic Władysław Jankowski, obywatel Józef Święcicki, właściciel ziemski gubernji Wołyńskiej i Czernihowskiej N. M. Kołmakow, obywatelka Wanda Piotrówna Sobańska i hrabia Aleksander Wincentowicz Czosnowski.

—

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

(*22 lutego 1874 roku*).

Minister Spraw Wewnętrznych, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej 14 czerwca 1868 roku uchwały Komitetu Ministrów i zgodnie z wnioskiem Rady Głównego Zarządu do spraw prasowych, uznał za konieczne zabronić sprzedaż pojedynczych numerów gazety „Ruskij Mir."

—

Okólnik Ministra Finansów do Izb Skarbowych i Rządów Obwodowych.

O zastosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 czerwca 1873 r. uchwały Rady Państwa o opłacie przy podwyższeniu płacy.

(13 lutego 1874 roku, Nr. 1,187).

Przy zastosowaniu Najwyżej zatwierdzonej 9 (21) czerwca 1873 roku, uchwały Rady Państwa o opłacie przy podwyższeniu płacy będącym w służbie rządowej osobom, podjęte zostały następujące kwestje:

1. Czy należy zaliczać do płacy urzędników Korpusu Leśniczych i poddawać ustanowionemu przez prawo z 9 czerwca 1873 roku strącaniu: *a*) pieniądze na objazdy, wypłacane gubernialnym rewizorom leśnym i leśniczym, chociażby w granicach wskazanych przez Najwyżej zatwierdzony 7 czerwca 1872 r. czasowy wykaz posad i płac urzędników Korpusu Leśniczych, ale nie w jednakowym rozmiarze dla każdej kategorji pomienionych urzędników, lecz według rzeczywistej potrzeby; 2) pieniądze na mieszkanie wypłacane leśniczym na zasadzie z uwagi do art. 78 t. VIII Ust. Leśn. w przedł. z 1864 r., w rozmiarze oznaczonym w art. 1,127 Ust. o sł. rząd.; pieniężne zapomogi wypłacane leśniczym, stosownie do 2 uwagi do wyżej przytoczonego art. 78, w wypadkach, kiedy według okoliczności napotyka się zupełna niemożliwość wydzielenia w naturze ustanowionego gruntu.

2. Czy rozciąga się prawo z 9 czerwca na konduktorów leśnych, którzy nie korzystają z prawa do rang i emerytury, w ogólnej drodze służby rządowej, lecz na zasadzie dodatku do art. 383 t. VIII Ust. Leśn. i Najwyżej zatwierdzonych 2 sierpnia 1867 r. czasowych przepisów o przekształceniu Korpusów specjalnych z organizacji wojskowej na cywilną, mogą być awansowani na rangę klasową za 12 lat służby, z zdaniem egzaminu, a za 20 lat bez egzaminu i już w randze klasowej nabywają prawo do emerytury, z zaliczeniem czasu służby w stopniu konduktora.

3. Jeżeli pomienione prawo rozciąga się na konduktorów leśnych, to czy należy poddawać ich nowo ustanowionej opłacie przy wypuszczaniu ze szkoły do służby leśnej i dołączać do płacy pieniądze na objazdy, ze względu że płaca konduktorów w obowiązkach pomocników leśniczych oznaczona jest w czasowym wykazie z 7 czerwca 1872 r. na 240 rub., a pieniądze na objazd wypłacają się nie w jednakowym dla wszystkich rozmiarze.

4. Czy należy poddawać nowo ustanowionemu strącaniu płacę, wyznaczaną technikom na czas prowadzenia pewnych robót technicznych, kończących się po upływie naprzód oznaczonego terminu.

5. Czy rozciąga się prawo z 9 czerwca 1873 r. o strącaniu z podwyższonych płac, na wynagrodzenie, udzielane według etatów niektórych władz, za zawiadywanie wydziałem kasjerskim, kancelaryjnym i t. d. jednemu z urzędników władzy, kiedy dla sprawowania tych obowiązków nie jest ustanowiony w etatach osobny urzędnik i poruczenie ich temu lub owemu z urzędników zależy od uznania zwierzchności.

6. Czy podlegają ustanowionej przez prawo z 9 czerwca 1873 r. opłacie ci urzędnicy, którzy zostają tranzlokowani z wewnętrznych gubernij do uprzywilejowanych miejscowości Cesarstwa na posady jednakowe lub równe pod względem klasy z temi posadami, jakie zajmowali przed tranzlokacją, ale z większą płacą, w skutku uprzywilejowania kraju.

Co do wyżej przytoczonych kwestij, Ministerstwo Finansów znosiło się z Kontrolą Państwa i za wzajemnem ich porozumieniu się kwestje te, na zasadzie niżej wymienionych względów, zostały rozstrzygnięte w następujący sposób:

1. Ponieważ pieniądze na objazdy dla etatowych urzędników Korpusu Leśniczych zaliczają się do stałych w służbie wypłat, przeto pieniądze takowe, na zasadzie punktu 2 art. 1 prawa z 9 czerwca 1873 r. powinny być dołączane do płacy pomienionych urzędników i podlegają ustanowionemu przez pomienione prawo strącaniu.

2. Wypłacane leśniczym zamiast wyznaczenia mieszkań i gruntów pieniądze na mieszkanie i oddzielne zapomogi pieniężne nie mają, charakteru stałej etatowej płacy, albowiem asygnują się tylko czasowo, do czasu wyznaczenia mieszkań i gruntu w naturze, całe zaś zaopatrywanie urzędników nie w pieniądzach, według literalnego znaczenia art. 1 prawa z 9 czerwca 1873 r. nie dołącza się do pobieranej w służbie płacy pieniężnej i nie może stanowić z tego powodu przedmiotu opłaty od podwyższonych płac, a czasowe zastąpienie w drodze ustanowionej przez prawo, zaopatrywania leśniczych w naturze przez wypłatę pieniężną, nie może stanowić podstawy do poddawania wypłacanej w tym wypadku sumy przepisom prawa z 9 czerwca 1873 r. Dla tego wypłacane leśniczym pieniądze na mieszkanie i osobne zapomogi pieniężne w zamian wyznaczania w naturze mieszkań i gruntów, nie powinny podlegać opłacie od podwyższonych płac.

3. Ponieważ konduktorowie leśni, na zasadzie punktu 12 dodatku do art. 383 Ust. Leśn. nie liczą się za urzędników etatowych, lecz korzystają z praw niższych stopni i awansują się na rangi klasowe dopiero po upływie 12 lat, według przepisów o podoficerach armji, przeto płaca konduktorów leśnych, jako niższych stopni, a nie urzędników etatowych, nie powinna podlegać ustanowionej przez prawo z 9 czerwca 1873 roku opłacie.

4. W obec tego, że poruczenie urzędnikowi obowiązków pod względem czuwania lub kierowania pewnego rodzaju czasowemi robotami specjalnie technicznemi ustaje wraz z ukończeniem podobnych robót, wszystkie podobne przeznaczenia służbowe należy uznawać za czasowe w służbie odkomenderowania, a w skutku tego oznaczone za temi odkomenderowaniami wynagrodzenia nie mające charakteru stałej płacy, przywiązanej do posady etatowej, nie może, na mocy punktu 3 art. 1 prawa z 9 czerwca 1873 roku, podlegać ustanowionej przez to prawo opłacie.

5. Poruczenie temu lub innemu z urzędników obowiązków kasjerów, szefów kancelarji i t. p. nie połączone jest z jego posadą etatową, lecz zależy od uznania zwierzchności, która w każdym czasie może poruczyć zawiadywanie tym wydziałem innemu urzędnikowi. Dla tego wypłacane w tych wypadkach wynagrodzenie, jako niemające charakteru stałej płacy, przywiązanej do pewnej posady, nie powinno podlegać ustanowionej przez prawo z 9 czerwca 1873 r. opłacie.

6. Na zasadzie punktu 7 art. 1 prawa z 9 czerwca 1873 r. ustanowiona przez nie opłata powinna być pobierana we wszystkich wypadkach podwyższenia płacy pojedynczym osobom, w tej liczbie przy mianowaniu na posady, do których przywiązane są wyższe płace i przy wyznaczaniu dodatków w pewnych wypadkach za wysługę lat. Stosownie do tego osoby tranzlokowane na służbę do miejscowości uprzywilejowanych na jednakowe lub równe pod względem klasy, ale z większą, w skutku uprzywilejowania kraju, w porównaniu z poprzednią ich posadą płacy, jako całkowicie podchodzące pod punkt 7 art. 1 prawa z 9 czerwca 1873 roku, powinny podlegać ustanowionemu w punkcie 1 tegoż artykułu strącaniu od podwyższonych płac.

O powyższem zawiadamiam Izby Skarbowe i Rządy Obwodowe do należytego zastosowania się.

---

* *Rada Instytutu Aleksandryjskiego Wychowania Panien w Warszawie.* Podaje do wiadomości rodziców, krewnych i opiekunów mających zamiar umieścić dzieci swe na stypendjach rządowych w roku szkolnym 1874/5 w tymże Instytucie zawakować mających:

1) że losowanie na wyżwspomnione stypendja odbywać się będzie d. 15 (27) Czerwca 1874 roku o godzinie 1-ej z południa, w obecności osób które podania w tym przedmiocie do Instytutu zaniosły;

2) prośby zaś o przypuszczenie do losowania tylko do 15 (27) Maja 1874 roku przyjmowane będą. 1054.

* W następstwie ogłoszenia swego z dnia 8 (20) lutego r. b. o podwyższeniu z dniem 11 (23) tegoż miesiąca i roku stopy procentu z 6% do 6½% od eskonty weksli i zaliczeń na towary, oraz od zaliczeń na otwarte kredyta i pożyczek pod zastaw papierów publicznych, **Bank Polski** oznajmia: iż od zaliczeń na otwarte kredyta przed tą datą przez Bank poczynionych, liczony będzie procent w stosunku 6% tylko do dnia 20 marca (1 kwietnia) r. b.

Na przyszłość zaś jednocześnie z ogłoszeniem zmiany stopy procentowej takowa w wykonanie wprowadzoną zostanie. 1,301.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* W ciągu stycznia r. b., **ceny zboża** w m. Włocławsku, w gubernji warszawskiej, były następujące: pszenicy w większych partjach 13 rs. 60 kop., w małych partjach 13 rs. 77½ kop. za czetwert; mąki pszennej 11 rs. 90 kop. za czetw.; żyta 9 rs. 85 kop. w małych partjach i 9 rs. 70 kop. w większych partjach; mąki żytniej 9 rs. 20 kop. za czetw.; owsa 5 rs. 65 kop. w małych partiach i 5 rs. 50 kop. za czet. w większych partjach; jęczmienia 7 rs. 95 kop. w małych partjach i 7 rs. 80 kop. za czet. w większych partjach. **Ceny innych ważniejszych przemiotów konsumcji** były w ciągu tegoż miesiąca następujące: buraków 2 rs. 70 k. i kartofli 3 rs. 94 kop. za czet.; mięsa wołowego 4 rs. 40 kop. za pud czyli 11 za funt; ryb świeżych od 4 do 10 rs. za pud czyli od 10 do 25 kop. za funt; soli 80 kop. za pud; okowity 6 rs. 30 kop. za wiadro: wódki 48-ej próby Trallesa 4 rs. 40 kop. za wiadro; drzewa sosnowego 9 rs. 60 kop. za sążeń półkubiczny; żelaza w sztabach i snopach 2 rs. 60 kop. za pud.

—

* Dnia 29 grudnia (10 stycznia) 1873/4 r., Julja, pięcioletnia córeczka włościanina wsi Gebułtów, gminy Książ-Wielki, w powiecie miechowskim, Błażeja Sokoła, będąc pozostawiona przez rodziców bez dozoru, **zmarła od poparzenia się.**

—

* Dnia 5 (17) stycznia, Józefa, czteroletnia córka włościanina wsi Lścin, gminy Raków, w powiecie andrejewskim, Bartłomieja Kopecia, będąc pozostawiona w domu bez dozoru, **zmarła od poparzenia się.**

—

* Dnia 8 (20) stycznia, włościanin wsi Lgota-Gawronna, gminy Lelów, w powiecie włoszczowskim, Wojciech Kurcztel, **zabity** został przez **spadłe** na niego **drzewo.** (*Dzien. Gub. Kiel.*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Zarząd Ruskiego Towarzystwa Dobroczynności w Królestwie Polskiem ma sobie za przyjemny obowiązek podać do wiadomości, że pp. rektor i profesorowie Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego oświadczyli się z chęcią mienia kilku prelekcij publicznych, z których wpływ przeznacza się na zwiększenie środków pieniężnych, zarówno samego Towarzystwa Dobroczynności, jak i ochron Mikołajewskiej i Maryjskiej.

Zarząd spodziewa się, że społeczeństwo tutejsze poprze gorliwie dobroczynne przedsięwzięcie naszych szanownych uczonych, którzy okazali chętną gotowość do podzielenia się z niem, za pomocą żywego słowa, swemi wiadomościami i zarazem do zwiększenia zasobów materjalnych tutejszych ruskich instytucij dobroczynnych.

Pierwszy odczyt będzie mieć miejsce w sali Klubu Ruskiego, w przyszły piątek, 1 (13) marca, o godzinie 8-ej wieczorem.

Szczegóły zakomunikowane będą w tych dniach.

—

*** Zarząd Ruskiego Towarzystwa Dobroczynności** w Królestwie Polskiem ma zaszczyt upraszać najuprzejmiej pp. członków Towarzystwa, ażeby raczyli przybyć na zebranie ogólne, które odbędzie się 3 (15) b. m., o godzinie 2-ej po południu, w Warszawie, w sali Klubu Ruskiego.

Na zebraniu tem odczytane zostanie sprawozdanie z czynności Towarzystwa za okres czasu od 6 (18) maja 1873 do 1 (13) stycznia 1874 roku.

—

* *Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej*, ma honor podać do publicznej wiadomości, że z ofiar które wpłynęły w ciągu ubiegłego miesiąca, to jest od dnia 20 stycznia (1 lutego) do 17 lutego (1 marca) 1874 roku, zasilono ubogich sprawdzonych przez siostry miłosierdzia, w ogólnej kwocie rs. 687 kop. —; którą to sumę biuro rozdało pomiędzy 193 rodzin.

—

*** Tydzień handlowy.** Na targu warszawskim dowozy pszenicy były dość dobre, a ceny gatunków dobrych mocne; ziarno zaś średnie i poślednie mało uwzględniane. Płacono za gatunki wyborowe, czyste i białe rs. 8,85—9; za takież nieco z kąkolem lecz bez śnieci rs. 8,70—8,77½, za pstre i dobre czyste rs. 8,25—8,55, za gatunki zaś średnie stosownie do gatunku i czystości rs. 7,80—8,17½, za ordynaryjne rs. 7,50 za korzec. Żyta dowozy dobre tak koleją jak i osią. Kupowano głównie na spożycie miejscowe i na dostawę dla wojsk; na wywóz mało co nabywano. Płacono za gatunki najlepsze rs. 8,85—9, (wyborowych nic nie przywieziono). Za średnie od rs. 5,50—5,70, za ordynaryjne rs. 5,32½—5,40 za korzec. Jęczmienia dowozy średnie, przy większym pokupie ceny się podniosły o 30 kop., płacono za dwurzędowy rs. 4,80—5, za czterorzędowy rs. 4,20—4,65 za korzec. Owsa dowozy szczupłe, płacono rs. 3,30—3,52½. Groch polny płacono rs. 4,65—5,10 za tonnę, do gotowania, zaś na paszę rs. 4,30—4,50, za cukrowy rs. 5,40—6. Fasola rs. 8,10—8,25 za korzec. Ceny mąki pszennej niższe o 5 kopiejek na pudzie, żytniej bez zmiany.

Cukier. Pomimo dość pomyślnych wiadomości z targu cukrowego na jarmarku kijowskim, ruch u nas w interesie rafinady w tygodniu minionym był ospały i ograniczony do zakupów na spożycie miejscowe. Spekulanci z powodu wywieranego nacisku na ceny w Petersburgu, przybrali znowu pozycję wyczekującą i nie chcą, pomimo gotowości do ustępstw ze strony fabrykantów, znacznych zawierać tranzakcij. Płacono w pojedynczych beczkach za Hermanów, Łyszkowice, Ostrów, Sanniki, Guzów, Rytwiany i Ruda do rs. 4,05, za Leonów w pojedynczych beczkach rs. 4,05, w większej partji rs. 4, za Osyszew gotówką rs. 4,05, na czas rs. 4,10, za Walentynów w partjach po 10 beczek po rs. 4,16¾. Mączki zakupiono 6,000 na dostawę w maju, czerwcu i lipcu po rs. 3,50 za pud. (*Gaz. Hand.*)

Z INNYCH GUBERNJI.

* Do gazety *Gołos* piszą z Moskwy, że 12 (24) lutego, **cesarz Franciszek Józef** zwiedził znakomitsze magazyny tameczne. U Mathieu jego cesarska mość kupił szeroką rotundę z puchu łabędziego, roboty znanej pani Winogradow, która uzyskała na wystawie politechnicznej medal złoty i której wyroby miały powodzenie na zeszłorocznej wystawie powszechnej w Wiedniu. Przy zwiedzaniu magazynu jubilera nadwornego Czyczelewa, cesarz oglądał z wielką uwagą zbiory rysunków robót jubilerskich i obstalować raczył u p. Czyczelewa medaljon w stylu starożytnym bizantyńskim, obsypany rubinami i szmaragdami i ozdobiony cyfrą E. pod koroną cesarską. Mieliśmy sposobność — pisze korespondent gazety pomienionej — oglądania rysunku tego medaljonu: bardzo gustowne będzie kolje w formie łańcuszka *à jour*, z szerokich złotych blaszek w kształtach jak najróżnorodniejszych i najdziwaczniejszych. Wyroby p. Czyczelewa, które znajdowały się w roku zeszłym na wystawie powszechnej w Wiedniu, zyskały mu tytuł dostawcy najjaśniejszego króla włoskiego. — W dniu przyjazdu cesarza Franciszka-Józefa do Moskwy, 11 (23) lutego, liczne osoby z orszaku Jego cesarskiej mości (następnego zaś dnia hrabia Andrassy) zwiedziły kantor fabryki A. Łukutina i nabyły tam znaczną ilość wyrobów bardzo gustownych z papier-maché, z rysunkami w stylu ruskim i z widokami Moskwy. We wtorek, 12 (24) lutego, cesarz austrjacki, w towarzystwie hrabiego Andrassy, jenerał-gubernatora księcia Dołgorukowa i licznego orszaku, zaszczycił swemi odwiedzinami magazyn Chlebnikowa. Jego cesarska mość nabył tu za trzy tysiące rubli rozmaitych wyrobów srebrnych, między innemi serwis do herbaty w guście oryginalnym, serwis do likierów i inne przedmioty, prawie wyłącznie w stylu ruskim.

—

* Telegram z Wierzbołowa, z 17 (29) lutego donosi, że tego dnia, o godzinie 9 minut 30 wieczorem, ich królewskie wysokości książę i księżna Edymburscy raczyli przybyć pomyślnie z Wierzbołowa do Eidtkunen. W orszaku Najdostotniejszych Podróżnych znajdują się miedzy innemi księżniczka Bariatyńska, książę Bariatyński i p. Ozierow.

—

* Dnia 15 grudnia r. z. odbyło się w Kijowie pierwsze zebranie ogólne członków oddziału miejscowego zostającego pod Najmiłościwszą opieką Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej **Towarzystwa niesienia pomocy w razie rozbicia się statków.**

Przed rozpoczęciem posiedzenia, gubernator kijowski, rzeczywisty radca stanu M. P. Hesse oświadczył zebraniu, że jeszcze w kwietniu roku zeszłego, jenerał-adjutant Pereleszyn, towarzysz prezesa zarządu głównego Towarzystwa, udawał się z wezwaniem o otwarcie w gubernji kijowskiej podpisów na ofiary na korzyść Towarzystwa i o utworzenie, stosownie do jego ustawy, zarządu okręgowego miejscowego. Na tej zasadzie, gubernator kijowski upraszał zwierzchników wszystkich władz gubernjalnych i powiatowych, oraz przedstawicieli stanów, o zbieranie ofiar pieniężnych na korzyść Towarzystwa i o przyjmowanie deklaracij od tych osób. które życzyć sobie będą zostać członkami rzeczywistymi Towarzystwa. Jak dalece ludność gubernji kijowskiej okazała spółczucie dla Towarzystwa założonego na pamiątkę ocalenia życia Najjaśniejszego Pana, w dniu 4 kwietnia 1866 roku, okazuje się z tego, że zebrano w bardzo krótkim czasie 1,000 rs., obecnie zaś suma pieniędzy uzbieranych z podpisów wynosi około 1,700 rs. Jakkolwiek cel założenia Towarzystwa jest dobrze znany, wszelakoż gubernator pozwala sobie przypomnieć, że podług ustawy Towarzystwa, czynności jego nie ograniczają się na samem-li obmyślaniu środków niesienia pomocy przy rozbijaniu się statków. Zakres działalności Towarzystwa jest o wiele rozleglejszy, zależy bowiem na niesieniu pomocy wszystkim tym, którzy ulegają wypadkom na morzach, jeziorach i rzekach w obrębie Rosji. Gubernja kijowska jakkolwiek oddalona jest od brzegów morskich, posiada atoli obfitość wód. Oprócz płynących na jej granicy rzek Dniepru i Prypeci, na których żegluje znaczna liczba statków rozmaitego rodzaju, ma ona inne także, mniejsze rzeki, na których, tak samo jak na Dnieprze i Prypeci, wydarzają się również wypadki nieszczęśliwe. Zakres przeto działalności przyszłego okręgowego kijowskiego zarządu Towarzystwa będzie dość rozległy. Do tego rzecz. radca st. Hesse dodał, że pozwala sobie wynurzyć zgromadzonym wdzięczność za to, że przez swą obecność złożyli dowód spółdziałania w udzieleniu poparcia przedsięwzięciu i dali możność urzeczywistnienia włożonego na niego, za zezwoleniem Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej, obowiązku założenia w Kijowie misjscowego zarządu Towarzystwa.

Następnie oświadczywszy, że zebranie zostaje otwartem, gubernator zaproponował rozstrzygnąć przedewszystkiem kwestję, z ilu członków składać się ma przyszły zarząd okręgowy, poczem wezwał do wyboru prezesa, członków, kasjera i sekretarza zarządu okręgowego.

Ogólne zebranie członków postanowiło, że zarząd kijowski okręgowy Towarzystwa może składać się z 7 członków, i niezwłocznie obrani zostali przez zebranie większością głosów: na prezesa zarządu okręgowego, rzecz. radca st. M. P. Hesse; na członków: prezydent m. Kijowa, łowczy Dworu Jego Cesarskiej Mości P. P. Demidow, książę San-Donato *); marszałek szlachty gubernji kijowskiej, ochmistrz Dworu Jego Cesarskiej Mości J. D. Sielecki; wice-gubernator kijowski, kamer-junkier Dworu Jego Cesarskiej Mości S. M. Hudim-Lewkowicz; zarządzający częścią gospodarczą i członek rady instytutu kijowskiego panien stanu szlacheckiego, rzecz. radca stanu M. W. Kunicki; naczelnik dystansu żeglugi X okręgu dróg komunikacji, radca dworu K. K. Hirs; zarządzający Najwyżej zatwierdzonem Towarzystwem żeglugi parowej na rzece Dnieprze Czerkaski; kupiec 1-ej gildji B. S. Tamatin, i budowniczy, sekretarz gubernjalny M. E. Jurgens; na kasjera, kupiec kijowski, sekretarz gubernjalny T. F. Michałowski, i na sekretarza— as. koleg. J. A. Danilow.

Do rozporządzenia ukonstytuowanego w ten sposób zarządu okręgowego kijowskiego, gubernator oddał sumę 1,655 rs. 22 kop., pochodzącą ze składek od członków i z ofiar jednorazowych; pieniądze te deponowane są częścią w kantorze Banku Państwa, częścią zaś w kijowskim Banku handlowym prywatnym.

—

* Z wiadomości **o uprawie latorośli winnej i warzyw na wschodnim brzegu morza Czarnego**, pomiędzy in-

---

*) P. P. Demidow, z powodu choroby, nie był obecnym na zebraniu ogólnem i zawiadomił następnie, że nie może podjąć się obowiązków członka zarządu okręgowego.

nemi, okazuje się: Uprawa wina i warzyw na Kaukazie znajdują się jeszcze w kolebce, pomimo okoliczności nader sprzyjających kwitnięciu tych gałęzi przemysłu. Winogrona miejscowe, za rodzinny kraj których należy uważać zachodnią stoczystość gór Kaukazkich, mają bardzo nędznych przedstawicieli swego gatunku w stanie zdziczałym i tylko rzadko natrafiają się winnice, chociaż prawie nie uprawne, ale wydające niezłe wino. Na przestrzeni całego brzegu morza Czarnego od Tuapse do Soczi, produkuje się bardzo nędzne wino, kwaśne, nadzwyczaj słabe, koloru blado-różowego. W sprzedaży idzie ono po 20 kop. za butelkę i po 1 rub. do 1 rub. 50 kop. za wiadro. Tylko na posterunku Łazarewskim, o 90 wiorst od Tuapse, można znaleść bardzo dobre wino czerwone, mocne i przyjemne. Sprzedaje się ono po 25 kop. za butelkę i od 1 rub. 75 kop. do 2 rub. za wiadro. Wino to dowodzi, że na Kaukazie zupełnie jest możliwe rozkrzewienie dobrych winogron. Czerkiesi nie wyrabiali wina z winogron, chociaż można u nich napotkać w ogrodach łozy grubości ręki; ale od czasu, jak ogrody czerkiesów przeszły w ręce innych posiadaczy, winne łozy stopniowo dziczały, rozrastały się w masę liści i wypustów i przestawały wydawać owoce. Z dwóch odmian zdziczałych winogron—białych i czerwonych—ostatnie przedstawiają bardzo kwaśne owoce wielkości od główki od szpilki do drobnej wiśni. Przy tem odmiany te silnie są porażone różnemi chorobami, widocznie powstałemi na miejscu, a nie przywiezionemi z Europy zachodniej. Dla tego okazuje się konieczność sprowadzania łóz winnych z Krymu; przywóz zaś łóz z winnic zagranicznych zabroniony został w ostatnich czasach, w celu zapobieżenia przedarcia się do nas rozpowszechnionej tam choroby latorośli winnej. Praktyka uprawy winnych latorośli na Kaukazie wskazała, że przy sadzeniu, koniecznem jest skopanie całej plantacji na głębokość $^3/_4$ lub 1 arszyna, sadzenie zaś w doły, przy przenikliwości kamienistych gruntów Kaukazu, i przy nagromadzeniu się z tego powodu w dołach zastającej się wilgoci, szkodzi latorośli winnej, która wilgoci nie znosi. Winna latorośl, sadzona na skopanej całkowicie ziemi, zaczyna wydawać owoce po 3—4 latach. Skopanie jednej diesiatyny gruntu na 1 arszyn czyli 4 łopaty głębokości, kosztuje średnio 840 rub. i wymaga 960 dni roboczych.

Co się tyczy uprawy warzyw, należy nadmienić, że klimat Kaukazu, przy obfitości wilgoci i prawie bez zimy, daje możność uprawiania warzyw w ciągu całego roku, co mogła by dostarczyć mieszkańcom znaczny dochód. Uprawiając zwykłą kapustę (dotychczas sprowadzaną z Krymu) i cenniejsze ogrodowizny: szparagi, karczochy, kalafiory i t. p. i posyłając je do Odesy, Kerczu i innych miast wybrzeży morza Czarnego, mieszkańcy miejscowi mogliby zebrać porządną sumę dochodu. (*Gon. Urzęd.*).

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Wiedeń, 7 marca. Przy rozprawach nad prawami wyznaniowemi przemawiało dziś czterech mówców za takowemi i czterech przeciw takowym, poczem uchwalono zamknięcie rozpraw ogólnych. Wniosek Kronawettera co do przekazania projektów do praw pomienionych osobnej komisji, jak również wniosek Smolki co do odroczenia rozpraw, zostały odrzucone. W poniedziałek przemawiać jeszcze będą obaj mówcy jeneralni obu stronnictw.

Peszt, 8 marca. „Pester Correspondenz" donosi, że cesarz przybył tu. Szlavy podał prośbę ministerstwa o dymisję. Cesarz przyjmować będzie osobistości pierwszorzędne prawego i lewego środka i dopiero po zdaniu przez nich sprawy z położenia rzeczy, poweźmie decyzję w przedmiocie prośby ministerstwa o dymisję. Audjencje mieć będą jedynie charakter konferencij i nie mają na celu powierzenia utworzenia nowego gabinetu któremukolwiek z przedstawicieli stronnictw. Na jutro powołani zostali do cesarza Bitto, Senniey i Koloman Ghyczy.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Sprawa dziennika *Figaro* ciągle jeszcze sprawia niemało wrzawy w Wersalu. Dopiero w dniu 4 marca, prezes Zgromadzenia Narodowego, wice-prezes i kwestorowie, mieli się zebrać dla rozwiązania kwestji, czy redaktor artykułu wydrukowanego ma się stawić przed kratkami izby. Tymczasem jednak widać ze wszech stron objawiający się pośpiech niezwyczajny do zajęcia się wreszcie na serjo opracowaniem praw konstytucyjnych. Znaną jest już chęć przypisywana rządowi, który pragnie sam, i to wrótce, przygotować projekt do prawa o organizacji władzy. Z innej znów strony, podkomitet komisji trzydziestu, pośpiesza ukończyć redakcję projektu dotyczącego zaprowadzenia izby drugiej, a p. Batbie ma przedstawić w przyszły poniedziałek raport o prawie wyborczem. Czy taką nagłą czynność, nastałą po zbyt przedłużonych rozprawach teoretycznych, należy uważać za skutek rezultatu wyborów z ostatniej niedzieli? Czy rząd i Zgromadzenie chcą przyśpieszyć ukonstytuowanie siedmiolecia w celu uniknienia nowej przestrogi, jaką dać im mogą w dniu 29 marca, wyborcy z departamentów Wyższej Marny i Żyrondy, powołani do wybrania dwóch deputowanych? Z drugiej znów strony lewica chce podjąć na nowo wyprawę w celu rozwiązania Zgromadzenia, a jest rzeczą pewną, iż w okolicznościach teraźniejszych po weredykcie wyborczym z ostatnich miesięcy, zamiar ten może mieć więcej szansy powodzenia, niż przed ośmnastu miesiącami.

* Propozycja p. Guerbera i innych domagająca się cofnięcia postanowienia, które nadaje naczelnemu prezesowi w Alzacji i Lotaryngji prawo zaprowadzenia stanu wojennego, rozbierana była w zeszłą środę w parlamencie niemieckim. Propozycja broniona była silnie przez p. Guerbera, a odpierana również energicznie przez komisarza związkowego, p. Herzoga. Kanclerz wdał się także w rozprawy dla usprawiedliwienia środka tak wyjątkowego, stosującego się do Alzacji — nie opierał się jednak odesłaniu propozycji pomienionej do komisji, owszem, domagał się dyskusji rozważnej. Według jego zdania, jeżeli parlament przyjmie propozycję p. Guerbera, już tem samem zgodzi się na postawę i ton mowy deputowanych alzacko-lotaryngskich—jak znowu odrzucając takową, da rządowi dowód zaufania. Przy końcu posiedzenia, wniosek w przedmiocie przekazania propozycji p. Guerbera osobnej komisji, cofnięty przez samego wnioskodawcę, p. Puttkamera, deputowanego narodowo-liberalnego, i podniesiony na nowo przez deputowanego klerykalno-partykularystycznego, p. Vindhorsta, odrzucony został przez Zgromadzenie. Sama zaś propozycja alzacka odrzucona została 196 głosami przeciw 138.

* W Wiedniu, konferencje ministrów ze znakomitościami stronnictw parlamentarnych doprowadziły jedynie, iż się tak wyrazim, do uregulowania porządku dziennego w radzie Państwa. Zgromadzenie to zostanie odroczone przed świętami wielkanocnemi. Delegacje zgromadzą się później dla uporządkowania spraw wspólnych, następnie zaś sejmy prowincjonalne zasiadać będą od miesiąca września. Rada Państwa rozpocznie na nowo swe obrady dopiero w połowie października. Wszystko to nie ma wielkiego znaczenia, lecz mieć go będzie daleko więcej roztrząsanie projektu do prawa o wyznaniach. Opinja liberalna pokłada bardzo mało zaufania w szczerości dążeń liberalnych ministerstwa, lecz w radzie Państwa stronnictwo przedstawiające tę opinję stanowczo będzie unikało zachwiania sytuacji ministerstwa, które nosi jego nazwisko. Nie zrobią więc kwestji gabinetowej ani z ślubów cywilnych, ani z uznania starokatolików, lecz ograniczą się strażniczeniem nad zasadami w oczekiwaniu na okoliczności bardziej sprzyjające emancypacji religijnej. Ultramontanie sprzymierzeni z reakcjonistami wszystkich barw, zaciekle usiłują wstrzymać przyjęcie praw wyznaniowych, które wszelako mniej są protekcyjne pomiędzy prawami państwa, niż były prawa ustanowione przez Marję Teresę i Józefa II.

* Ministerstwo węgierskie złożyło cesarzowi swoję dymisję—lecz dymisja ta nie została jeszcze ostatecznie przyjęta przez koronę; według zdania dziennika *Pester Lloyd*, należy oczekiwać samej tylko prostej zmiany osób. Prezes gabinetu, p. Szlavy ma być powołany do wybrania sobie nowych kolegów. Nie można dostrzedz, w czem by to mogło zmienić położenie ministerstwa; zależeć ono będzie zawsze od położenia stronnictw, które są w zupełnem rozprzężeniu w sejmie węgierskim. To pewno iż węgrzy zaraz po emancypacji, za nadto zaufali swoim siłom, a nadewszystko swoim zdolnościom administracyjnym, gdyż właśnie błędy ich administracji toczą obecnie Węgry. Dopóki nie utworzy się w sejmie peszteńskim większość patrjotyczna, zjednoczona i sumienna, jak była ta, którą ożywiał duch wielkiego patrjoty, którego Węgry tracą — dopóty ani reorganizacja ani utrwalenie nie będą możebne w królestwie świętego Stefana.

* Marszałek Serrano i p. Topete, byli nakoniec w możności opuścić Santander i udać się na widownię wojny; wiodą oni z sobą posiłki w ilości 4,000 ludzi, jeżeli można dać wiarę depeszy z Bayonny, donoszącej o tem. Czy zdążą na czas jeszcze? Zdaje się, że artylerja karlistów nie wiele robi szkody w Bilbao—a przeto los tego miasta zależy dziś jedynie od ilości zapasów żywności jakie jeszcze posiada. Czy ma ich dosyć do przeczekania rezultatu usiłowań jakie niebawem zapewne czynione będą dla dania mu odsieczy? I czy nakoniec, usiłowania te powiodą się lepiej niż poprzednie? Oto są pytania, na które obecnie odpowiedzieć trudno. Z tem wszystkiem jednak, wnosząc z żywiołów służących do ocenienia, które mamy pod okiem, nie zdaje się ażeby przedsięwzięcie jakiego dokonać chce książę de la Torre, miało wiele widoków, chyba, że je ułatwią jakieś okoliczności charakteru całkiem wyjątkowego. Dla tego też myślą już o nowych jeszcze posiłkach dla armji północnej i o wysłaniu do Biskai, pod dowództwem jenerała Domingueza, większej części wojsk, które tworzyły armję środkową. Ponieważ tym sposobem wszystkie siły rozporządzalne zostaną skoncentrowane pod Bilbao, przeto cała reszta kraju będzie kolejnie ogałacaną z wojsk i jeżeli Moriones przegra drugą bitwę, to karliści będą mogli pomaszerować do Madrytu, bez napotkania znacznego oporu. Już nawet w zeszłym tygodniu, na wieść o niepowodzeniach armji południowej spodziewano się, według listu otrzymanego z Madrytu, „wkroczenia, lada moment, karlistów do tej stolicy, ponieważ nie było żadnej armji, któraby mogła zatamować im drogę." To co było przed kilku dniami popłochem przesadzonym może się stać rzeczywistością, jeżeli marszałkowi Serrano nie powiedzie się jego przedsięwzięcie. Ze wszech stron donoszą teraz o powodzeniach i o zuchwałych czynach dowódców karlistowskich. Santes, którego jenerał-kapitan Walencji miał za ukrytego w górach Chelva, pozostawił kilkaset ludzi na wzgórzach, u stóp których obozował jenerał dowodzący armją środkową, następnie zaś podczas ciemnej nocy poszedł szybko ku północy i nałożył kontrybucję 45,000 franków na Tarancon, oddalony tylko o czternaście mil francuzkich od Madrytu. Podczas gdy Santez zwiódł w ten sposób Dominguz'a, Sagarra i Valles, korzystając z nieruchomości tego jenerała, udali się także nocnym marszem ku ważnemu miastu Vinaroz i opanowali je wraz z fortem. Z początku garnizon trzymał się dobrze, lecz gdy jakiś zdrajca otworzył jednę z bram fortu, karliści wdarli się przez nią atakując zaciekle. W Katalonji, Barcelona znowu została odosobnioną; na południu, na północy i na wschodzie, wszystkie drogi żelazne zajęte są przez karlistów, a Gerona jest blokowana przez nich. Łatwo zrozumieć, iż w obec takich warunków, Don Karlos nie wątpi już o powodzeniu.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 5 marca.* Minister spraw wewnętrznych, powołując się na rezolucję Zgromadzenia Narodowego z d. 19 listopada r. z. w przedmiocie przedłużenia władzy prezydenta Mac-Mahona, zabronił sprzedaży fotografij hrabiego Chamborda.

* *Londyn, 5 marca.* Na otwartych dziś o godzinie 2-ej po południu posiedzeniach parlamentu, p. H. B.W. Brand obrany został ponownie mówcą. P. Gladstone złożył mu z tego powodu, powinszowania swe w imieniu liberalnych. — Książę i księżna Walji wrócili tu dziś.

* *Londyn, 6 marca.* Dla uczczenia Księcia i Księżny Edymburskich, u królowej dany będzie w poniedziałek wielki obiad, na który otrzymali zaproszenia członkowie ministerstwa obecnego i poprzedniego.

* W belgickim dzienniku *Paix* piszą: Zdrowie byłej **cesarzowej meksykańskiej Karoliny** ciągle jest zadowalniające, ale na nieszczęście stan jej umysłowy, po dawnemu, nader smutny. Dni idą po dniach, nie przynosząc żadnego polepszenia. Królowa i hrabina Flandrji odwiedzają raz lub dwa na miesiąc nieszczęsną księżnę, do której dostęp jest nader trudny, gdyż nie przestaje się lękać, iż ją chcą otruć.

* Podług doniesień z Zanzibaru, Murphy z zwłokami **Liwingstona** oczekiwany tam był 20-go lutego. Doktór Dilton zastrzelił się. Porucznik Cameron z swą wyprawą, po dawnemu zdąża do Udżidżi, po kilka dokumentów, które, jak głoszą wieści, pozostawione tam były przez Liwingstona. Na posiedzeniu londyńskiego towarzystwa jeograficznego, 23-go lutego, sir Bartle Frere oznajmił, że Gladstone, przed podaniem się do dymisji z urzędu pierwszego ministra, uczynił do królowej przedstawienie o wyznaczenie dzieciom Livingstona 200 funtów szter. rocznie. Zawiadomienie to przyjęte zostało głośnemi pochwałami, równie jak wiadomość o tem, że dziekan Stanley, otrzymawszy doniesienie o zgonie Liwingstona, napisał natychmiast z Petersburga do sir Henryka Rawlinsona, aby dla nieboszczyka urządzono grobowiec w opactwie westminsterskiem. Zwykle, dodał dziekan, ta władza, której on był przedstawicielem, w takich razach nie bierze na siebie inicjatywy: wypadek zaś obecny z powodu swej wyłączności, usprawiedliwia takie wstawiennictwo. Sir Bartle Frere zakończył swą przemowę krótką wzmianką o bliskiem przybyciu wyprawy pod kierunkiem pułkownika Wharburtona nad rzekę Swans. Tę wyprawę naukową wewnątrz Australji nazwał on nieustępującą w znaczeniu wyprawom Burke'go i Whelsa.

* Z końcem 1871 roku, **sieć dróg żelaznych w Ameryce** dosięgła 100,000 kilometrów, co przy ludności 38 miljonowej, wynosiło po kilometrze na 500 mieszkańców. Dla Rosji, podług tego rozrachunku, potrzebaby było sieci na 170,000 kilometrów, to jest 10 razy większej, aniżeli istniejąca u nas. Z 918 kompanij dróg żelaznych amerykańskich tylko 10 posiada linje, których długość przechodzi 1,000 kilometrów, a tylko jedna (pensylwańska) posiada 2,000 kilometrów. Koszt budowy dróg żelaznych w Ameryce wynosi od 90 do 165 tysięcy franków za kilometr.

* Z Nowego-Jorku telegrafują pod datą 20-go lutego, do gazety *Times*, że rezultat przedwstępnej dyssekcji trupów **bliźniąt sjamskich**, dowiódł istnienia komunikacji jamy brzusznej obu braci za pośrednictwem łączącego ich ścięgna. Pomiędzy nimi istniało chociaż nie nieprzerwane, ale niewątpliwe połączenie wątrobiane, czego dowodem jest przejście w żyły jednego z trupów cieczy, wpuszczonej w żyły drugiego. Wątroba u Czanga była na swojem miejscu, lecz u Enga okazała się na lewej stronie a śledziona na prawej. Trupy miały wspólne wiązadło pępkowe, przechodzące środkiem łączącej ich spójni mięsnej, a zatem rozdział bliźniąt za życia musiałby pociągnąć za sobą ich śmierć. Jak widać, wiadomość ta jest zupełnie przeciwną owej, która przytoczoną była w *Times* i otrzymaną dniem wcześniej z Filadelfji, a którą zakomunikowaliśmy.

* *Jutro, z powodu święta uroczystego, Dziennik nie wyjdzie.*

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 25 lutego (9 marca).

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* opera **L'Africana**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony; — *w teatrze rozmaitości:* komedje: **Akrobata; 1-y raz Gwiazda; Waza na stole!**; we czwartek,— *w teatrze wielkim:* dramat **Hans Mathis (Żyd polski)**; komedja **Kuzynki**; w piątek,— *w teatrze wielkim:* opera **L'Africana**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony; — *w teatrze rozmaitości:* komedje **Gwiazda; Przezorna mama**; w sobotę,— *w teatrze wielkim:* opera **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony;— *w teatrze rozmaitości:* komedje: **Gwiazda**; 1-y raz, **Synalek; Dwóch głuchych**; w niedzielę,— *w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna**,—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Cicha woda brzegi rwie; Gwiazda; Synalek.**

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w poniedziałek, opera w 5-ciu aktach, **L'Africana (Afrykanka)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.—Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro*, we wtorek, **Widowisko bezpłatne:** balet **Tancerze europejscy w Chinach; Hymn narodowy**.— *Wczoraj*, było osób 658.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 4 aktach, **Helena de la Seiglière**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we wtorek, komedje **Emancypowane; Piosnka Wujaszka**.— *Wczoraj*, było osób 785.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *We wtorek*, dnia 5 (17) marca r. b., o godzinie 8-ej wieczorem, odbędzie się **Koncert** Aleksandra *Zarzyckiego*.— Bliższe szczegóły w późniejszym afiszu podane będą.— Bilety w pierwszych rzędach po cenie rs. 2 kop. 5, w dalszych po rsr. 1 kop. 55, i nienumerowane po rs. 1, nabywane być mogą w księgarniach: pp. Gebethnera i Wolffa, Sennewalda i Hösicka.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** panien: Rossini i A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 30.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11\frac{1}{2}$ do $12\frac{1}{2}$, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter.*
W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11\frac{1}{2}$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano.

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz*.

Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski*.

* W dniu 24 (8) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 30, wyzdrowiało 63, umarło 6 pozostało 1760 (mężczyzn 871, kobiet 889), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 177, kobiet 165.

Przyjechali: — Tajny radca senator *Witte*, z zagranicy;— jenerał-majorowie: książę *Meszczerski*, z Janowa, baron *von Mengden*, z St. Petersburga, *Macniew*, z Kalisza, *Timroth*, z Siedlec.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnanci: *Ulrich*, do Brześcia, *Żukowski*, do Nowogieorgiewska;—tajny radca *Mianowski*, i jenerał-majorowie: hrabia *de Balmen*, do St. Petersburga, *Kwitnicki*, do Suwałk.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 25 Lutego (9 Marca) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal.	2 m.	108	30	108	—
„ . . . . „ „	8 d.	108	—	107	70
Gdańsk . . . . „ „	2 m.	108	15	107	85
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter.	3 m.	7	$27\frac{1}{2}$	—	$25\frac{1}{2}$
„	kr. ter.	7	$27\frac{1}{2}$	—	$25\frac{1}{2}$
Paryż . . . . 300 Frank.	10 d.	87	30	86	—
„	„	87	30	86	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	97	20	96	—
„ . . . à vista		97	95	97	—
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
„ . . . . „ „	3 d.	100	—	—	—
Moskwa . . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	144	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	50	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	25	69	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		114	—	113	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	100	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	127	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	10	93	80
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		94	—	93	70
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		92	55	91	95
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		87	20	86	90
„ „ „ II Serja		87	—	86	70
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		78	55	78	25
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		97	—	96	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	50
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		165	25	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		165	75	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		—	—	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. $8\frac{5}{9}$

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $6\frac{11}{18}$.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. $19\frac{4}{9}$.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. $79\frac{1}{8}$.

[5]) Wartość kupona od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $8\frac{8}{9}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1285. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po zgonie:

Ludwika Redlich współwłaściciela nieruchomości miejskich Nr. 199, 260 i 261 Kalisz oraz sumy rs. 1,350 pod Nr. 2 i 3 dz. IV wykazu na nieruchomości Nr. 260 zahipotekowanej, bezpieczeństwo na nieruchomościach Nr. 199 i 261 Kalisz rozciągającej, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 2 (14) Września 1874 r. przed sobą wyznaczam.

Kalisz d. 21 Lutego (5 Marca) 1874 r.

1—2 Zenon Łopuski.

N. D. 1270. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Zawiadamia interesowanych, że do uregulowania przed nim spadków po:

1. Karolu Jerzym Mielke właścicielu dóbr Giełgudyszki-Górne w powiecie Marjampolskim,
2. Abelu Gibiańskim współwłaścicielu nieruchomości w mieście Suwałkach Nr. hyp. 79 oznaczonej, i
3. Janie Dłużniewskim właścicielu majętności Kurzieniszki lit. E. w powiecie Sejnskim położonych, wyznaczony jest termin na 5 (17) Sierpnia 1874 roku.

Kowalski.

N. D. 1271. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Kieleckiej.*

Ze śmiercią Mateusza Ogórkiewicza współwłaściciela dóbr Kawęczyn w powiecie Jędrzejowskim, dnia 19 Lutego 1873 r. zmarłego, otworzył się spadek do regulacji którego termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Września r. b. został oznaczony, wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tego spadku mieć mogących aby z dowodami usprawiedliwiającemi w terminie tym zgłosili się do Kancelarii Ziemiańskiej guberni Kieleckiej przed podpisanego Rejenta.

Kielce d. 15 (27) Lutego 1874 roku

K. Holewiński.

N. D. 1269. *Pisarz Sądu Pokoju w Kazimierzu.*

Z powodu śmierci Jana Tarłowskiego i Julianny z Gresińskich 1° v. Tarłowskiej 2° v. Babisz, współwłaścicieli nieruchomości w Kazimierzu Nr. pol. 245 Nr. rep. 20, toczy się postępowanie spadkowe, termin do regulacji którego na d. 1 (13) Września r. b. wyznaczam.

Kazimierz d. 8 (20) Lutego 1874 r.

Jonscher.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 948. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 4 (16) Marca r. b. o godzinie 12-e w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje na trzechletnie t. j. od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1877 r. wydzierżawienie posesji Nr. 212/3 w Warszawie, przy ulicy Brzozowej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od zniżonej sumy dzierżawnej na rs. 30 wyraźnie rubli srebrem trzydzieści rocznie, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypisze postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 212/3 w Warszawie przy ulicy Brzozowej położoną, na lat trzy t. j. od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1877 roku, ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rubli sr. 30 i na koszta ogłoszenia rsr. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 5 (17) Lutego 1874 r.

N. D. 1293. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Anny Duzy, panny pełnoletniej w Warszawie pod Nr. 497b. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wojciecha Bronikowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 489a. zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs 2,252 kop 30 z procentem obliczyć się mianym, i kosztów od Konstantego Dobrycz właściciela nieruchomości Nr 2656 i 2657a. w Warszawie pod Nr. 445 i 446 zamieszkałego, protokułem Mikołaja Magnuskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 27 Grudnia 1868 (8 Stycznia 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Marjensztadt pod Nr. 2656 i 2657 lit. a. w jurysdykcji Sądu Pokoju wydziału I w Warszawie, w cyrkule policyjnym I, Administracyjnym I i II, w gminie Magistratu miasta Warszawy na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu z Nr. 2656 rs. 2 kop. 70, a z Nr. 2657 rs. 3 kop. 26¼, do Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Konstantego Dobrycz należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 1200 mieć mogąca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Budynek masiv murowany z dachem dachówką holenderką krytym, w którym mieści się wozownia a pod nią piwnica obecnie na lodownią obrócona i dwie stajnie.
2. Budynek masiv murowany z dachem dachówką holenderką krytym, w którym mieszczą się wozownie i stajnie.

Pomiędzy temi budynkami od tyłu:

3. Parkan murowany około 13 łokci długi od ulicy Marszałkowskiej.
4. Brama dwuskrzydłowa z furtką, a po obu stronach parkan murowany.
5. Podwórze częścią brukowane.
6. Plac pusty około łokci kw. 600 obejmujący, Nr. 265/6 oznaczony.

Całą nieruchomość obecnie zajmuje sam exekwowany dłużnik Konstanty Dobrycz, na składy.

Obszerniejsze opisanie, powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wojciecha Bronikowskiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 489a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kempińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Warszawie Wydziału I pod N-rem 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 8 (20) Lutego 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I o godz. 10 z rana, dnia 18 (30) Kwietnia 1869 r

Sprzedażą dyrygować będzie Wojciech Bronikowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w d. 18 (30) Kwietnia 1869 r. pierwszej d. 2 (14) Maja 1869 r., drugiej w d. 16 (28) Maja 1869 r., trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomośc Nr 2656, 2657a. w Warszawie położonej, Trybunał wyrokiem w tymże dniu 26 (28) Maja 1869 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 13 (25) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 1,500 jako szacunku przez popierającego sprzedaż za nieruchomość Nr. 2656, i 2657a w Warszawie tymczasowo podanego

Warszawa d. 19 (31) Maja 1869 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w d. 13 (25) Czerwca 1869 r. przygotowawczego przysądzenia, nieruchomości Nr. 2656 i 2657a w Warszawie w którym to terminie nieruchomość rzeczona przygotowawczo Patronowi Bronikowskiemu za sumę rs. 1,500 przysądzoną została, Trybunał wyrokiem w tymże dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2656, 2657a. w Warszawie na d. 2 (14) Września 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w tym terminie zacznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 18 (30) Czerwca 1869 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu Zgórski.

Gdy powyższy termin spełzł bezskutecznie, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem illacyjnym w d. 13 (5) Lutego 1874 r. wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2656, 2657a. w Warszawie na d. 18 (30) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie zacznie się od sumy rs. 2,053 kop. 79⅓ jako ⅔ części szacunku taxą biegłych wynalezionego, a na vadjum złożyć potrzeba gotowizną rs. 900.

Warszawa d. 20 Lutego (4 Marca) 1874 r.

Pisarz Trybunału, R. Linowski.

N. D. 1281. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Zawiadamia iż w dniu 22 Lutego (6 Marca) r. b. w godzinach przedpołudniowych na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału I-go ogłoszone zostaną po raz pierwszy warunki licytacyjne ułożone do sprzedaży dóbr ziemskich

Jaworzna

z przyległościami, położonych w okręgu i powiecie Wieluńskim, gubernji Kaliskiej, a należących do gminy Rudniki.

Dobra te na żądanie Juljana Rydeckiego obywatela z własnych funduszów utrzymującego się w mieście Warszawie w domu № 678 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne u Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego Aleksandra Czyńskiego, w temże mieście zamieszkałego, który przymusową sprzedażą dóbr Jaworzno kieruje, obrane mającego, zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż wywłaszczonym z nich dłużnikom Agnieszce i Karolowi małżonkom Kiślańskim właścicielom dóbr Jaworzna w tychże dobrach zamieszkałymi, w poszukiwaniu sumy rs. 614 kop. 10 z procentem 5% od dnia 2 (14) Stycznia 1870 r. i kosztami na mocy wyroków:

1) Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 28 Stycznia (9 Lutego) 1870 r. zapadłym, zasądzającego Juljanowi Rydeckiemu od Karola i Agnieszki małżonków Kiślańskich rs. 614 kop. 10 z procentem 5% od dnia 2 (14) Stycznia 1870 roku oraz

2) Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego w dniu 5 (17) Września 1870 roku zapadłego, apelację małżonków Kiślańskich od wyroku Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 28 Stycznia (9 Lutego) 1870 roku zapadłego założoną, oddalającego; przez akt Franciszka Roweckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu w dniu 17 (29) Listopada 1872 roku rozpoczęty, a w dniu 18 (30) t. m. i r. ukończony.

Akt ten doręczony został Pisarzowi Sądu Pokoju w Wieluniu Waleremu Kossowskiemu, Wójtowi gminy Rudniki Piotrowi Rębacz, oraz Karolowi Kiślańskiemu wywłaszczonemu dłużnikowi jako ustanowionemu dozorcy, wszystkim dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1872/3 r., następnie wpisany został do księgi wieczystej dóbr Jaworzna dnia 4 (16) Stycznia 1873 r., do księgi zaś przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu na ten cel utrzymywanej dnia 10 (22) Stycznia tegoż 1873 r.

Szczegółowy opis dóbr Jaworzna pod względem klasyfikacji gruntów, budowli i innych szczegółów znajduje się w protokóle zajęcia i u popierającego sprzedaż Patrona Czyńskiego, gdzie również jak i u Pisarza Trybunału zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych każdego czasu przejrzeć można.

Granice dóbr są jawne i oznaczone kopcami, przybliżona ich rozległość wynosi po odseperowaniu gruntów włościańskich włók 40 mórg 24, miary nowolskiej, czyli dziesiatyn 615.

Grunta łąki i pastwiska przez włościan posiadane, stanowiące ich wyłączną własność są odgraniczone od gruntów dworskich i łąk, miedzami, drogami i rowem.

Grunta orne należą do klasy II, III i IV.

Podatki dobra te zajęte opłacają do kasy powiatu Wieluńskiego, wedle świadectwa tejże kasy z dnia 17 Listopada 1872 roku, wydanego rs. 652 k. 44 i pół rocznie.

Rozległość łąk wynosi włók 2 miary nowopolskiej.

W dobrach zajętych jest karczma w ktorej na rzecz dworu szynkowane są trunki przez Ignacego Nowakowskiego, który za umową ustną posiada grunta od dworu 10 mórg, za wyszynk pobiera 31 procent, płaci czynszu dworowi rs. 75, dzierżawa kończy się 23 Kwietnia 1873 roku.

Karczma druga w której szynkuje trunki dworskie Konstanty Tyltz, posiada od dworu gruntu mórg 13, płaci czynszu rocznie rs. 68, pozostaje za umową ustną do dnia 1 Kwietnia 1873 r., od wyszynku pobiera procent 31.

W tychże dobrach jest kuźnia w której mieszka Szymon Jeziorszczyk kowal.

Młyn wodny którego właścicielem jest Piotr Brzuska za kontraktem przed Rejentem Antonim Kowalskim w Wieluniu w dniu 19 (31) Stycznia 1846 r. sporządzonym, opłaca rocznie czynszu dworowi rs. 15.

Asesor Kolegialny, J. Migórski.

Po odbyciu 3-ch publikacji warunków licytacyjnych i odbyciu terminu temczasowego przysądzenia tych dóbr w dniu 15 (27) Czerwca 1873 r. w ktkrym dobra temczasowo Patronowi Czyńskiemu za rubli rs. 18,232 kop. 50 przysądzone zostały.

Po oddaleniu sporów przez wywłaszczonych płużnikuw wnoszonych, wyrokiem Sądu Apelacyjnego na dniu 16 (28) Sierpnia 1873 r. Trybunał wyrokiem Apelacyjnym na dniu 7 (19) Lutego r. b. wydanym, termin do stanowczego przysądzenia na dzień 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,232 k. 50.

Kalisz d. 8 (20) Lutego 1874 r.

Skoczyński.

N. D. 1284. *Podpisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Odpowiednio do art. 738 i 739 K. P. S. wiadomo czyni, że Jakób von Poppen i Stefan Thieme kupiwszy na relicytacji w drodze działów w Trybunale tutejszym dnia 6 (18) Lutego 1873 r. odbytej, dobra ziemskie Galewice lit. A. jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału z dnia 10 (22) Listopada 1873 r. warunków sprzedaży nie usprawiedliwili i wyroku adjudykacyjnego nie wyjęli. Na żądanie przeto Walentina Henschel i Izydora Wieruszowskiego kupców w mieście Kempnie Wielkiem Księztwie Poznańskiem Państwie Pruskiem zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u ustanowionego do przeprowadzenia tego interesu Patrona przy Trybunale Cywilnym Kaliskim Aleksandra Landau obrane mających, w poszukiwaniu sum rs. 1756 k. 25 z procentem od d 22 Października (3 Listopada) 1868 r. pierwszemu, i rs. 471 k. 30 z procentem od tejże samej daty drugiemu przynależnych, z mocy aktu działowego daty 22 Paźdz. (3 Listop.) 1868 r., jak również z mocy wpisów w dz. IV wykazu hypotecznego dóbr Galewice A. pod Nr. 36 i 37 stojących, oraz wyżej powołanego świadectwa Pisarza Trybunału na koszt i niebezpieczeństwo Jakóba von Poppen i Stefana Thieme, pierwszego w m. Gubernialnem Petrokowie, drugiego w m. Warszawie mieszkających, wystawione zostają na sprzedaż w drodze relicytacji.

DOBRA ZIEMSKIE

Galewice lit. A. z przyległościami, w powiecie i okręgu Wieluńskim, gubernji Kaliskiej położone, z inwentarzami żywemi i martwemi oraz porządkami gospodarczemi.

Sprzedaż ta odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina, a pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych nastąpi na tejże audjencji w d. 21 Lutego (5 Marca 1874 r. o godzinie 10 z rana

Opis dóbr mieści się w taksie do działów sporządzonej i takowy wraz z warunkami sprzedaży przejrzany być może u podpisanego Pisarza i Patrona Landau sprzedaż prowadzącego.

Kalisz d. 11 (23) Stycznia 1874 r.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszej publikacji termin do drugiego ogłoszenia warunków sprzedaży dóbr Galewice lit A. z przyległościami, a zarazem przygotowawczego dóbr tych przysądzenia na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu odbyć się mającego, na d. 8 (20) Marca 1874 r. godz. 10 z rana oznaczony został.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14223 jako ⅔ części szacunku przez poprzednich nabywców postąpionego.

Kalisz d. 21 Lutego (5 Marca) 1874 r.

Filipski.

N. D. 1288. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji-Józefy, dwóch imion Radzimińskiej, i Michaliny-Teodozji, dwóch imion Radzimińskiej, panien doletnich, obywatelek we wsi Świniarach, Okręgu Prasnyszskim zamieszkałych, z mocy wyroku przez Trybunał Cywilny gubernji Płockiej, d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1862 r. w sprawie p-ko Wincentemu Krajewskiemu, dziedzicowi dóbr Dąbska, w tychże dobrach Okręgu Mławskim, Sewerynie Kobylińskiej, Wincentego Kobylińskiego żonie w asystencji męża działającej, czyli obojgu małżonkom Kobylińskim, we wsi Kobylinie Kuleszkach Okręgu Tykocińskim, i Ludwice z Krajewskich Olszewskiej, wdowie, we wsi Gadomcu Chrzczony, Okręgu Prasnyszskim zamieszkałym, zapadłego, odbywać się będzie w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału, przed Delegowanym Sędzią Włodzimierzem Grabowskim sprzedaż przez publiczną licytację, w drodze działów, dóbr.

Gadomiec-Chrzczony lit. A.

z przyległością na Gadomcu-Wichniętach, Okręgu Prasnyszskim położonych, do współwłasności sukcesorów Józefy z Budziszewskich i Józefa małżonków Krajewskich należących. Dobra to leżą w gminie Krzynowłoga, odległe są od Płocka mil 14, od Prasnysza mil 3, od Ciechanowa mil 5; mają ogólnej przestrzeni morgów 241 prętów 79, a w tej łąki i pastewniki się znajdują. Zabudowania w dobrach tych są następujące: dwór, stodół dwie, chlewy, spichrz, wozownia i stajnia dworskie, oraz pięć budynków dwie stodół, szopka i kuźnia wiejskie. Gospodarzy w dobrach wspomnionych niema, tylko są kopcarze.

Bliższy opis stanu Budowli i gatunku ziemi obejmuje taxa przez biegłych w d. 15 (27) Listopada 1862 r. rrzpoczęta, a w d. 10 (22) Maja 1863 r. ukończona, którą Trybunał tutejszy wyrokiem z d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1864 r. wydanym, potwierdził.

Pierwsza publikacja warunków ułożonych do sprzedaży dóbr wzmiankowanych, odbyła się w dniu dzisiejszym, termin zaś do drugiej publikacji warunków i do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia oznaczonym został na d. 3 (15) Marca 1865 r. godz 3 po południu, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,635 kop. 75, jako szacunku przez biegłych wynalezionego, a w braku licytantów, od sumy o jedną trzecią część zniżonej.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych jako też taxa przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, jako też u Władysława Rutkowskiego, Patrona, w Płocku zamieszkałego, sprzedaż tę popierającego.

Płock d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1864/5 r.

Michał Betley.

Na licytacji odbytej w Trybunale tutejszym w drodze działów pod d. 21 Marca (5 Kwietnia) 1865 r., dobra Gadomiec Chrzcony lit. A., z przyległością na Gadomcu-Wichniętach, w Okręgu Prasnyszskim położone, nabył Wincenty Krajewski, we wsi Dębsku zamieszkały, za najwyżej postąpiony szacunek rs. 6,091. A że warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, i wyroku adjudykacyjnego nie wyjął, przeto na żądanie Władysława Rutkowskiego, Patrona Trybunału tutejszego, i Joska Krell, kupca, w Warszawie pod Nr. 978/9 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w mieście Płocku, u Władysława Rutkowskiego Patrona obrane mających, od których tenże Patron Rutkowski w Płocku zamieszkały, relicytacją popiera, termin do publikacji warunków relicytacyjnych na d. 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. godzinę 10 rano w miejscu posiedzeń Trybunału tutejszego w Płocku oznaczony został, w którym to dniu publikacja warunków licytacyjnych nastąpi, druga zaś publikacja warunków i przygotowawcze przysądzenie nastąpi w dni 15 później.

Płock d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1873 r.

Piętka.

W dniu dzisiejszym odbytą została pierwsza publikacja warunków relicytacyjnych i termin do drugiej publikacji i odbycia przygotowawczego przysądzenia dóbr Gadomiec Chrzcony lit. A. z przyległościami oznaczony został na d. 6 (18) Marca r. b. godzinę 10 rano, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,070 na audjencji Trybunału tutejszego.

Płock d. 20 Lutego (4 Marca) 1874 r.

Piętka.

N. D. 1326

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod № 595 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza: iż na mocy wyroków tegoż Trybunału, pierwszego z dnia 26 Września (8 Października) 1873 r. ocznie pomiędzy Florjanną v. Florentyną z Kułakowskich v. Kołakowskich Badowską, Wojciecha Badowskiego właściciela części Wsi Gąbie żoną w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w tejże wsi Gąbie Powiecie Błońskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałą powódką, przez Konstantego Grzybowskiego Patrona stawającą z jednej, a współ sukcesorami po Leonie Kułakowskim v. Kołakowskim pozostałemi, jako to: *a*) Franciszką z Pajerów 1-o voto Wittich 2-o Kułakowską v. Kołakowską, po tymże Leonie Kułakowskim v. Kołakowskim pozostałą wdową, a na teraz Adolfa Lejman obywatela żoną przy jego asystencji i za upoważnieniem czyniącą, w Osadzie fabrycznej Żyrardów powiecie Błońskim. *b*) Opieką nieletnich Eleonory i Wacława Wałachowskich po Józefie z Kułakowskich v. Kołakowskich i Wojciecha małż. Wałachowskich w osobach: Piotra Kułakowskiego v. Kołakowskiego jako głównego, i Jakóba Karkucińskiego jako przydanego, opiekunów w Osadzie Młynarskiej Rutka. *c*) tymże Piotrem Kułakowskim v. Kołakowskim obywatelem, w imieniu własnym, czyniącym, w tejże osadzie Rudka O-gu dawniej Rawskim a teraz Błońskim powiecie Skierniewickim. *d*) Katarzyną z Kułakowskich v. Kołakowskich Strzałkowską, Ludwika Strzałkowskiego Gajowego żoną, przy jego asystencji i za upoważnieniem czyniącą we wsi Miedniewice O-gu i Powiecie Błońskim, a wszystkiemi, w Gubernji Warszawskiej, zamieszkałemi, pozwanemi, przez Franciszka Siateckiego Adwokata stawającemi, z drugiej, oraz *e*) Anielą z Kułakowskich v. Kołakowskich Zakrzewską, Jana Zakrzewskiego Obywatela żoną przy asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, we wsi Kaczkowie powiecie Błońskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałą, przez Macieja Szypnickiego Adwokata stawającą, z trzeciej. *f*) Antonim Bronikowskim obywatelem opiekunem szczególnym ad hoc, dla nieletnich Eleonory i Wacława Wałachowskich dodanym w Mieście Powiatowem Błoniu zamieszkałym, przez Józefata Magnuskiego Adwokata stawającym, z czwartej strony; zapadłego dział majątku po niegdy Leonie Kułakowskim v. Kołakowskim, i sprzedaż należącej do spadku Osady Młynarskiej **„Rudka"** zwanej w O-gu dawniej Rawskim obecnie Błońskim, powiecie dawniej Rawskim obecnie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położonej, nakazującego; do udzielenia opinji o niepodzielności w naturze i takowej oszacowania biegłych mianującego, oraz drugiego wyroku tegoż Trybunału z d. 10 (22) Grudnia 1873 r. ocznie pomiędzy temi samemi stronami i przez tychże Obrońców stawającemi. zapadłego; opinję o niepodzielności w naturze, i taksę tejże osady zatwierdzającego wystawioną zostaje na sprzedaż przez publiczną licytację:

OSADA MŁYNARSKA **„Rudka"** zwana, przy wsi Kolonjalnej tegoż nazwiska, w parafji **Mszczonów**, gminie **Korabiewice** O-gu dawniej Rawskim obecnie Błońskim Powiecie dawniej Rawskim obecnie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej, leżąca, granicząca: od wschodu z dobrami Korabiewice, od południa z Hutą partacką, a od zachodu i północy znowu z gruntami Korabiewickiemi. Z osady tej, ze **spadkiem wody** i **rybołówstwem**, oraz z przestrzenią gruntów z łąkami ogółem **włókę jedną morgów 4**, i prętów 52, miary nowopolskiej, obejmującą, płaci się rocznie kanonu czyli czynszu ogólna kwota rs. 47, a nadto osadę tę składają następne zabudowania: *a*) Młyn wodny Amerykański. *b*) Dom mieszkalny o 4-ch izbach. *c*) Stodoła. *d*) Obora ze stajnią. *e*) Piwnica murowana. *f*) Bróg obmurowany. *g*) płoty ogrodzone, a obok tego, należą do niej: **grunta, łąki, pastwiska**, spadek wody czyli **dochód z młyna** i **rybołówstwo;** wszystko w przestrzeni wyżej orzeczonej.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W-ny Emeryk Kozerski Sędzia Trybunału Cywilnego w Warszawie przed którym w d. 9 (21) Stycznia 1874 r o godz. 1-ej i pół z południa odbyła się pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, a w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. o godzinie 1-ej i pół z południa, odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji W. Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. III w Warszawie pod N. 549 urzędującego i u podpisanego Patrona w Warszawie pod N. 505 zamieszkałego, sprzedaż popierającego.

Licytacja osady tej zacznie się od sumy rs. 2577 k. 40 jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Wadium rs. 500 w gotowiźnie złożyć należy.

Konstanty Grzybowski, Patron Trybunału.

Następnie po odbyciu w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia, Sędzia delegowany W-ny Kozerski, termin do trzeciej publikacji i zarazem ostatecznego przysądzenia osady młynarskiej „Rudka" zwanej, na dzień 6 (18) Marca 1874 r. godzinę 2-ą z południa oznaczył, i w tymże terminie dnia 6 (18) Marca 1874 r. o godzinie 2-ej z południa w Trybunale Cywilnym w Warszawie, odbędzie się licytacja tejże osady, poczynając od sumy rs. 2,577 kop. 40 jako szacunku taksą wykrytego.

Konstanty Grzybowski, Patron Tryb.

N. D. 1286.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497*A*. zamieszkały, jako Obrońca Marji z Kurmanowiczów Plewińskiej, matki i opiekunki głównej nieletniego Stefana Plewińskiego, popierający sprzedaż w drodze działów dóbr ziemskich Parznice część A. zawiadamia i ogłasza, iż z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dat 2 (14) Października 1873 r. i 12 (24) Lutego 1874 r. sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą:

DOBRA ZIEMSKIE

Parznice część A. z przyległościami położone pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Radomiu w powiecie i gubernji Radomskiej. Stosownie do zatwierdzenia Zwierzchności hipotecznej z d. 13 (25) Maja 1866 r. tytuł własności rzeczonych dóbr Parznice A uregulowany był na Antoniego Plewińskiego, który w d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1873 r. życie zakończył:

Marja z Kurmanowiczów Plewińska, po Adolfie Plewińskim pozostała wdowa, jako matka i główna opiekunka nieletniego syna swego Stefana, z Adolfem Plewińskim spłodzonego, z własnych funduszów utrzymująca się w Warszawie pod Nr. 1574*E* zamieszkała, działająca z mocy upoważniania udzielenego jej uchwałą rady familijnej zapadłą w Sądzie Pokoju w Radomiu d. 19 (31) Lipca 1873 r. wystąpiła o dział spadku po Antonim Plewińskim, przeciw następującym osobom.

1. Kazimierze z Sławińskich po tymże Antonim Plewińskim pozostałej wdowie, w Warszawie pod Nr. 2423.
2. Aleksandrowi Plewińskiemu, obywatelowi tamże.
3. Antoninie z Plewińskich po Gustawie Kleine pozostałej wdowie, w dobrach Omięcinie.
4. Kazimierze z Plewińskich Władysława Nawrockiego D-ra Medycyny małżonce, w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej w Warszawie pod Nr. 898.
5. Józefie z Plewińskich, Ignacego Jaworskiego, kupca małżonce, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża, działającej w Warszawie pod Nr. 892.
6. Julji z Plewińskich Romana Gronkiewicza obywatela małżonce, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża, który nadto jest przydanym nieletniego Stefana Plewińskiego, działającej w dobrach Niedarczów Dolny okręgu Radomskim.
7. Bolesławowi Przyłęckiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Radomiu, jako szczególnemu opiekunowi nieletniego Stefana Plewińskiego mianowanemu uchwałą Rady familijnej zapadłą w Sądzie Pokoju w Radomiu d. 19 (31) Lipca 1873 r. w Radomiu zamieszkałym.

Obrońcą stron wymienionych powyżej od Nr. 1° do 6° włącznie, jest Roman Wierzchlejski, Mecenas Obrońcą zaś strony wymienionej poo Nr. 7 jest Xawery Tatarkiewicz Patron.

Pomiędzy temi osobami, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 2 (14) Października 1873 r. zapadł wyrok nakazujący dział, mianujący biegłych, na wypadek niemożności dogodnego podziału w naturze, sprzedaż rozporządzający relżcją biegłych zatwierdził Trybunał wyrokiem z d. 12 (24) Lutego 1874 roku.

Wystawione na sprzedaż dobra Parznice część A położone w gminie Gębarew, odległe są od Radomia wiorst 8, od Skarzyszewa 9, od rzeki Pilicy 40, od Warszawy 112 Graniczą na północ z dobrami Kotarbice i Marowszany, na wschód z dobrami Gębarów i Bardzice, na południe z dobrami Maliszew, na zachód z dobrami Stępocina Rozległe są mor. 589, pr. 218. Oprócz tego las mający mor. 208 pr. 293 jest wspólną własnością Parznic A i innych dóbr tej samej nazwy odmiennemi literami oznaczonych. Gospodarstwo trzypolowe. Główniejsze budowle są następujące: Dwór drewniany, dom również drewniany, stajnia wołownia i stodoła jednym dachem pokryte, stodoła i spichrz, obora wszystko drewniane. Podatki wynoszą rocznie rs. 223 kop. 60 utrzymanie gminy rs. 30 kop. 20. Wystawione są na sprzedaż bez żadnych inwentarzy żywych lub martwych, z wyjątkiem jedynie młocarni. Zostają w dzierżawie Alexandra Rzeszotarskiego za rs. 700 rocznie do 1 Lipca 1876 r. Do odbycia sprzedaży delegowany jest W-ny Lewandowski Sędzia Trybunału i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II pod Nr. 549 odbyła się już w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 5 (17) Kwietnia t. r. o godzinie 10 z rana odbędzie się się druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,623 jako szacunku taxą biegłych ustanowionego.

Zbiór objaśnień i warunków przejrzany być może w Kancelarji Pisarza Wydziału II Trybunału i u podpisanego Obrońcy przy Senacie.

Warszawa dnia 23 Lutego (7 Marca) 1874 r.

Andrzej Brzeziński.

N. D. 1287.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 497A. zamieszkały, jako Obrońca Marji z Kurmanowiczów Plewińskiej, matki i opiekunki głównej nieletniego Stefana Plewińskiego, popierający sprzedaż w drodze działów dóbr ziemskich Omięcin, zawiadamia i ogłasza, iż z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dat 2 (14) Października 1873 i 12 (24) Lutego 1874 r. sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą.

DOBRA ZIEMSKIE

Omięcin, z przyległościami położone pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Szydłowcu w powiecie Opoczyńskim gubernji Radomskiej.

Stosownie do zatwierdzenia Zwierzchności Hypotecznej z d. 5 (17) Grudnia 1866 r. tytuł własności rzeczonych dóbr uregulowany był, na Antoniego Plewińskiego który w d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1873 sroku życie zakończył.

Marja z Kurmanowiczów Plewińska, po Adolfie Plewińskim pozostała wdowa, jako matka i główna opiekunka nieletniego syna swego Stefana z Adolfem Plewińskim spłodzooego z własnych funduszów utrzymująca się w Warszawie pod Nr. 1574E. zamieszkała działająca z mocy upoważnienia udzielonego jej uchwałą Rady Familijnej zapadłą w Sądzie Pokoju w Radomiu d. 19 (31) Lipca 1873 r. wystąpiła o dział spadku po Antonim Plewińskim przeciw następującym osobom.

1. Kazimierze z Sławińskich po tymże Antonim Plewińskim pozostałej wdowie w Warszawie pod № 2423.
2. Aleksandrowi Plewińskiemu obywatelowi, tamże.
3. Antoninie z Plewińskich po Gustawie Klejne pozostałej wdowie, w dobrach Omięcinie.
4. Kazimierze z Plewińskich Władysława Nawrockiego D-ra Medycyny małżonce w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej, w Warszawie pod Nr. 898.
5. Józefie z Plewińskich Ignacego Jaworskiego kupca małżonce, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża działającej, w Warszawie pod Nr. 892
6. Julji z Plewińskich Romana Gronkiewicza, obywatela małżonce, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża który nadto jest przydanym opiekunem nieletniegó Stefana Plewińskiego działającej, w dobrach Niedarczów Dolny okręgu Radomskim.
7. Bolesławowi Przyłęckiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Radomiu, jako szczególnemu opiekunowi nieletniego Stefana Plewińskiego, mianowanemu uchwałą Rady Familijnej zapadłą w Sądzie Pokoju w Radomiu d. 19 (31) Lipca 1873 r. w Radomiu zamieszkałym.

Obrońcą stron wymienionych powyżej od № 1 do 6 włącznie jest Roman Wierzchlejski, mecenas, obrońca zaś strony wymienionej pod Nr. 7 jest Ksawery Tatarkiewicz Patron.

Pomiędzy temi osobami, wyrokiem Trybunał Cywilnego w Warszawie z d. 2 (14) Października 1873 r. zapadł wyrok nakazujący dział, mianujący biegłych na wypdek niemożności dogodnego podziału w naturze, sprzedaż rozporządzający.

Relacją biegłych zatwierdził Trybunał wyrokiem z d. 12 (24) Lutego 1874 r.

Wystawione na sprzedaż dobra Omięcin z przyległościami Zyhmuntów, Wilcza-Wola, młynem Suszyn, folwarkiem tegoż nazwiska, folwarkiem Wymysłów, oraz kuźnią Podgór, jedną księgą wieczystą objęte, położone w gminie Orońsk, odległe są od Radomia worst 25, od Opoczna 60, od Szydłowa 10, od Przysuchy 15, od drogi bitej 10, od Warszawy 130. Graniczą na zachód z dobrami Chrzczecin i Korzyce, na północ z dobrami Korycisk, Wieniawa i Kamion, na wschód z dobrami Mniszek i Gwóźdź, na południe z dobrami: Chrzanów, Łaziska, Zaborów, Ziemaki i Zastrowie. Podług pomiaru dopełnionego przez Jeometrę Józefa Dziewiątkiewicza w r. 1846, zawierały ogólnej przestrzeni dworskiej włók 76, morg. 24, pr. 147 miary nowopolskiej z czego odpadło dla włościan za służebność, lasu mor. 21. Grunta orne są urodzajne klasy I II i III żytniej, gospodarstwo zwyczajne trzypolowe.

Znaczniejsze budowle są: Dwór czyli pałac piętrowy z cegły palonej na wapno, dachówką kryty; dwie oficyny murowane parterowe; oranżerja murowana; stajnie i wozownie murowane, holendernia murowana, gorzelnia murowana, spichrz i dwie stodoły murowane, dom folwarczny na folwarku Soszyn z drzewa wystawiony, młyn wodny z dzewa wystawiony wydzierżawiony z przyległemi gruntami do 1 Lipca n. s. 1874 r. Massalskiemu za 500 rocznie. Podatki roczne wynoszą rs. 693 kop. 6, składka na wójta gminy rs. 119 kop. 86. Dobra wystawione są na sprzedaż bez żadnych inwentarzy żywych lub martwych z wyjątkiem młocarni i sieczkarni. Do odbycia sprzedaży delegowany jest W-y Lewandowski Sędzia Trybunału i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II pod Nr. 549 odbyła się już w d. 20 Lutego (4 Marca) 1874 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w d. 5 (17) Kwietnia t. r. o godz. 10 z rana odbędzie się druga publikacja, a zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 55360, jako szacunku taksą biegłych ustanowionego.

Zbiór objaśnień i warunków przejrzany być może w kancelarji Pisarza Wydziału II Trybunału i u podpisanego obrońcy przy Senacie.

Warszawa d. 23 Lutego (7 Marca) 1874 r.

Andrzej Brzeziński.

N. D. *869. Komora Celna Grajewo.*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 4 Marca 1874 r. odbywać się będzie w jej biórze o godzinie 12 w południe publiczna licytacja, a po ukończeniu takowej przetarg przepisami wymagany, na pobudowanie drewnianych zabudowań na straży Piątkowizna, dla 5 roty Wierzbołowskiej brygady pogranicznej straży, (gubernji Łomżyńskiej) mianowicie:

1) Jednopiętrowego domu na pomieszkanie dla oficera.

2) Takiegoż domu na pomieszkanie dla niższych stopni.

3) Zabudowania dla służby, oraz parkanu, w ogóle na sumę 10,779 rsr.

Licytacja odbywać się będzie głośna jak niemniej przez deklaracje opieczętowane jakie będą nadesłane.

Konkurenci którzy zechcą brać udział w licytacji, mogą przeglądać w biórze Komory Celnej Grajewo plany i warunki licytacyjne codziennie prócz świąt i dni galowych.

za Zarządzającego (. . . . . .)

za Sekretarza (Mironow.)

N. D. 1282. *Rejent Kancelarji przy Sądzie Pokoju w Petrokowie.*

Oznajmia niniejszem, że z mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, zapadłej w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1873 r., FOLWARK KAROLINÓW w gminie Golesze, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Petrokowie położony, składający się z pięciu i pół włók ziemi ornej, dwunastu mórg łąki, domu mieszkalnego, stodoły, obory, spichlerza, chlewa i ziemi mórg trzy pod ogrodem będącej, po niegdy Karolu Szpakowskim pozostały, sprzedanym zostanie w drodze beneficjalnej wraz z inwentarzem żywym i martwym doń przynależnym przez publiczną licytację.

Po ogłoszeniu warunków sprzedaży i odbyciu przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczonym został na d. 15 (27) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie odbędzie się ostateczna licytacja w Kancelarji podpisanego Rejenta w mieście Gubernialnem Petrokowie w domu pod Nr. 53.

Rzeczona licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2541 w terminie przygotowawczego przysądzenia przez Karola Szajbler dzierżawcę dóbr Bielin postąpionej.

Zbiór objaśnień i waranków sprzedaży oraz taxa złożone są do przejrzenia w Kancelarji podpisanego Rejenta. — Andrzej Sikorski.

N. D. 1280. W dniu 27 Lutego (11 Marca) 1874 r. o godzinie 2-ej z południa w domu № 903a w Warszawie, w mieszkaniu dłużników małż. Wiker, oraz w dniu 1 (13) Marca t. r. o godzinie 10 z rana na placu targowym Grzybów w Warszawie, sprzedane będą zajęte przedmiota jako to: meble różne, garderoba męzka i damska, naczynia kuchenne, zegary, lustra i t. p. i w dniu 5 (17) Marca r. b. w mieście Węgrowie, gubernji Siedleckiej od godziny 10 z rana, meble i fortepian, przez publiczną licytacją.

Warszawa d. 22 Lutego (7 Marca) 1874 r.

Ruszczykowski Komornik, pod Nr. 1776*a* zamieszkały.

N. D. 681. Prawnie w exekucji Sądowej zajęte łazienki letnie przy Zjeździe i ulicy Bednarskiej oraz szkoła pływania od strony Pragi na rzece Wiśle stojące. Każda z osobna sprzedane będą przez publiczną licytację w d. 28 Lutego (9 Marca) i dni następnych r. b. poczynając od godziny 10 rano, na miejscu gdzie się znajdują, i w stanie w jakim będą podczas sprzedaży.

Warszawa d. 25 Stycz: (6 Lutego) 1874 r.

Ejchler, Komornik p. S. Ap.

N. D. 1325. Zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: meble jesionowe, machoniowe, palisandrowe, i olszowe, garderoba i bielizna, obrazy w ramach złoconych, wszelkie utensylja do prowadzenia zakładu restauracyjnego, wina w różnych gatunkach, i t. p. w d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r. o godzinie 11 z rana na placu targowym za **Żelazną bramą** zwanym, przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

As Kol. *K. Brochocki*, Komornik przy S. A. Nr. 556.

N. D. 1268. **Bileta Lombardowe** za N. N. 5511 na 24 r., 9629 na 54, 9631 na 70 r., 9634 na 37 r., 10232 na 30 r., 14575 na 14, 5214 na 4, 36541 na 25 r., 13128 na 10 r., 9511 na 35 r. i 9417 na 22 rs. wypadkowo zaginęły. 2—